

ความงาม ช่วงเวลา และ การเปลี่ยนแปลง

Beauty and Moment of Transformation

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562-2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....วิภาณี งามแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤช งามสม)

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงาม ช่วงเวลา และ การเปลี่ยนแปลง Beauty and Moment of Transformation
ชื่อ	นางสาว จีพร สารการ
รหัสนักศึกษา	59020440
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562-2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อคราส พรขจรกิจกุล

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ความงาม ช่วงเวลา และ การเปลี่ยนแปลง” เริ่มต้นมาจากความสนใจที่มีต่อวัสดุธรรมชาติจำพวกพืช ผัก ผลไม้ และความสนใจต่อเทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย ผู้ศึกษาได้นำวัสดุทั้งสองประเภทสร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน เพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ในอีกมุมมองของวัสดุที่แตกต่างเมื่ออยู่ร่วมกัน ในแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะแบบเหนือความเป็นจริง (Surrealism) นำเสนอผลงานผ่านรูปแบบศิลปะจัดวาง (Installation Art) โดยผ่านสื่อประติมากรรม และ วิดีโอ

การรวมกันของวัสดุทั้งสองชนิดเมื่อเวลาผ่านไป วัสดุที่มาจากธรรมชาติเริ่มแสดงการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงระยะเวลาชีวิตของวัสดุชนิดนั้น เหลือไว้เพียงวัสดุที่นำมาประกอบร่วมกับเทคนิค นั่นคือวัสดุที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติ เช่น ด้าย ลูกบิด เข็ม ฯลฯ ผลงานจึงแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของชีวิต ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาโดยนำวัสดุธรรมชาติแทนถึงสิ่งมีชีวิต อีกทั้งผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้นำพาไปถึงทฤษฎีต่าง ๆ อย่างเช่น วิถี วาบิซาบิ ของหลักศานาพุทธนิกายเซน คือการยอมรับในความไม่สมบูรณ์ และเข้าใจในความไม่สมบูรณ์ จึงสามารถพอใจกับความงามในความไม่สมบูรณ์ หรือข้อมูล ความจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับชีวิต หรือข้อมูลความจริงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้สามารถลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อคราส พรขจรกิจกุล ที่คอยให้ความรู้ ช่วยเหลือ คำปรึกษาชี้แนะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลงานศิลปนิพนธ์ของผู้ศึกษา รวมไปถึงอาจารย์ภาควิชาประติมากรรมทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ตลอดระยะเวลา การศึกษาในระดับปริญญาตรี ขอขอบคุณทุนการศึกษามูลนิธิพลเอกเปรมที่ให้การสนับสนุนเงินทุนใน การทำศิลปนิพนธ์แก่ผู้ศึกษาให้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา จนไปถึงครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจจนไปถึง คอยช่วยแก้ปัญหา ให้คำแนะนำทำให้สำเร็จการศึกษาได้อย่างลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณพ่อค้า แม่ค้า ร้านผัก ร้านผลไม้ ไร่สวนผลไม้ ไร่สวนผลไม้ หอเอสเจ โรงงานไทย วาโก้ ตลาดมิน และจตุจักรมิน ที่คอยให้การสนับสนุนผัก ผลไม้ เปลือกสับปะรด เพื่อนำมาใช้ในการ สร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ให้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณกลุ่มเพื่อน พี่ น้อง ผู้คอยช่วยเหลือในองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ที่ผู้ศึกษาไม่สามารถจัดทำได้โดยผู้เดียว ขอขอบคุณศิลปินที่ช่วยส่งต่อแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ขอขอบคุณตนเองที่เปิดรับทุกสิ่งให้เป็นแรงผลักดันเพื่อก้าวเดินต่อไปบน หนทางศิลปะ สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนแก่ผู้ศึกษา ตลอดจนสำเร็จการ สร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ผู้จัดทำ

จรีพร สารการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 ข้อมูลอ้างอิง	
2.1 ทฤษฎีอ้างอิง	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากประวัติศาสตร์ศิลป์	6
2.3 ข้อมูลเชิงประจักษ์	7
2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	11
2.5 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
3.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	21
3.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	30
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
4.1 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	43
4.2 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	45
บทที่ 5 บทสรุป	
บรรณานุกรม	51
ภาพผลงานศิลปะ	53
ประวัติผู้เขียน	66

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 คินซูกิ	5
ภาพที่ 2 ภาพโรคผลเน่าที่เกิดจากเชื้อราบนผลแอปเปิ้ล	10
ภาพที่ 3 ภาพโรคแอนแทรกโนสบนผลพริก สาเหตุจากเชื้อรา	10
ภาพที่ 4 ผลงานของ ฮิตลารี วอเทอร์ ฟาเยล	11
ภาพที่ 5 El Anatsui TSIATSIA 2013 Installation view	13
ภาพที่ 6 Gravity and Grace: Monumental Works by El Anatsui	13
ภาพที่ 7 Lobster Telephone	14
ภาพที่ 8 The obliteration room ก่อนถูกติดตั้งเกอร์ 2002	16
ภาพที่ 9 The obliteration room เริ่มถูกติดตั้งเกอร์ 2002	17
ภาพที่ 10 The obliteration room ถูกติดตั้งเกอร์ช่วงกลางนิทรรศการ 2002	17
ภาพที่ 11 The obliteration room ถูกติดตั้งเกอร์ช่วงท้ายนิทรรศการ 2002	18
ภาพที่ 12 Exhibition at Fondation Beyeler (Maurizio Cattelan)	18
ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานศิลปะชิ้นที่ 1	21
ภาพที่ 14 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 (1)	22
ภาพที่ 15 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 (2)	23
ภาพที่ 16 ภาพโปรแกรมตัดต่อฟรีเมียร์โปร	23
ภาพที่ 17 ภาพกล้องดิจิทัล และ กระดาษเทาขาว	24
ภาพที่ 18 ภาพไฟสปอร์ตไลท์	24
ภาพที่ 19 ภาพพัดลมตั้งโต๊ะ	24
ภาพที่ 20 นำเปลือกสับประรดมาเย็บต่อกัน	25
ภาพที่ 21 เปลือกสับประรดด้านหลัง	26
ภาพที่ 22 เปลือกสับประรดด้านหน้า	26
ภาพที่ 23 ภาพการนำเปลือกสับประรดมาต่อกันเพื่อเพิ่มขนาด	27
ภาพที่ 24 ภาพการนำเปลือกสับประรดมาต่อกันเพื่อเพิ่มขนาด (2)	27
ภาพที่ 25 ภาพผลงานวิดีโอที่ถูกติดตั้ง	29
ภาพที่ 26 ภาพผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 เมื่อถูกติดตั้ง	29

ภาพที่ 27 ภาพร่างรูปที่ 1 ของผลงานชุดที่ 2	30
ภาพที่ 28 ภาพร่างรูปที่ 2 (1)	31
ภาพที่ 29 ภาพร่างรูปที่ 2 (2)	31
ภาพที่ 30 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2 (1)	33
ภาพที่ 31 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2 (1)	33
ภาพที่ 32 ภาพวางตำแหน่งปักมะเขือ	34
ภาพที่ 33 ภาพตำแหน่งร้อยด้าย	34
ภาพที่ 34 ภาพวิธีถักด้ายที่นำมาใช้กับมะเขือ	35
ภาพที่ 35 ภาพผลงานมะเขือเสร็จสมบูรณ์	35
ภาพที่ 36 ภาพการปลดออกเปลือกส้ม	36
ภาพที่ 37 ภาพปักเข็มหมุด	37
ภาพที่ 38 ภาพผลงานส้มเสร็จสมบูรณ์	37
ภาพที่ 39 ภาพการจัดที่บันทึกวิดีโอ	38
ภาพที่ 40 ภาพบันทึกวิดีโอ	38
ภาพที่ 41 ภาพการปรับพื้นที่ว่างสำหรับวิดีโอ	39
ภาพที่ 42 ภาพเลือกขนาด และ ความคมชัดวิดีโอ	39
ภาพที่ 43 ภาพเลือกไฟล์วิดีโอ	40
ภาพที่ 44 ภาพวางวิดีโอทั้งหมด	40
ภาพที่ 45 ภาพปรับความเร็วของวิดีโอ	41
ภาพที่ 46 ภาพผลงานหลังถูกตัดตั้ง	41
ภาพที่ 47 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	43
ภาพที่ 48 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	44
ภาพที่ 49 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	45
ภาพที่ 50 ตัวอย่างผลงาน 15 ชิ้น จากทั้งหมด 30 ชิ้น (1)	46
ภาพที่ 51 ตัวอย่างผลงาน 15 ชิ้น จากทั้งหมด 30 ชิ้น (2)	47
ภาพที่ 52 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 53 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	48
ภาพที่ 54 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	54
ภาพที่ 55 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56 ภาพผลงานน้ำเต้า	56
ภาพที่ 57 ภาพผลงานหัวไชเท้า	57
ภาพที่ 58 ภาพผลงานมะเขือยาว	58
ภาพที่ 59 ภาพผลงานบวบ	59
ภาพที่ 60 ภาพผลงานแตงกวา	60
ภาพที่ 61 ภาพผลงานเปลือกส้ม	61
ภาพที่ 62 ภาพผลงานบีทรูท	62
ภาพที่ 63 ภาพผลงานแอปเปิ้ล	63
ภาพที่ 64 ภาพผลงานข้าวโพดอ่อน	64
ภาพที่ 65 ภาพผลงานแตงโม	65

บทที่ 1

บทนำ

สิ่งมีชีวิตบนโลกมีหลากหลายชนิดตั้งแต่มนุษย์ สัตว์ จนไปถึงพืชพรรณ ระยะเวลาการมีชีวิตของสิ่งมีชีวิตล้วนแตกต่างกันรวมไปถึงการปรับตัวกับแต่ละสภาพแวดล้อมเพื่อให้รอดต่อการดำรงชีวิต จากนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาช่วงชีวิตของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสีผิว พื้นผิว กลิ่น รูปร่าง โครงสร้าง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ล้วนขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อม จนไปถึงความต่างชนิดของสิ่งมีชีวิต มนุษย์นั้นเป็นหนึ่งในสิ่งมีชีวิตที่มีช่วงอายุยาวนาน มีการเปลี่ยนแปลงในทุกช่วงของชีวิตทั้งด้านรูปลักษณ์ อารมณ์ความรู้สึก จนไปถึงสภาพแวดล้อมรอบตัว มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ให้ค่ากับความงาม จนไปถึงการสร้างบรรทัดฐานของความงาม เช่น ผิวพรรณที่ดีคือผิวที่เรียบเนียนใส ทุกช่วงเวลาของชีวิตมนุษย์ล้วนมีการเปลี่ยนแปลง จากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ผิวพรรณมีการเปลี่ยนแปลงจากที่เต่งตึงจะเริ่มมีร่องรอย จนไปถึงวัยชราผิวพรรณจากที่เป็นแค่ร่องรอยก็แปรเปลี่ยนเป็นเหี่ยวย่น ดังนั้นการที่มนุษย์พยายามรักษาสภาพรูปลักษณ์ในช่วงเวลาที่ผิวเต่งตึงให้ยาวนานที่สุดเป็นหนึ่งในค่านิยมความงามของมนุษย์เช่นกัน

วาบิซาบิ เป็นแนวคิดของศาสนาพุทธนิกายเซ็น ความเรียบง่าย การพอใจในความไม่สมบูรณ์หรือสิ่งที่เปิ่น ไม่มีอะไรอยู่คงกระพันและสวยสมบูรณ์แบบไปเสียหมด ถ้ายอมรับความสวยงามของความไม่สมบูรณ์แบบได้ การมีชีวิตก็จะมีความสุขมากขึ้น

ในมุมมองหนึ่ง เวลา หมายถึง พื้นฐานของการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งดำเนินอยู่ในขณะนั้นหรือผ่านพ้นไปแล้วจึงกลายเป็นอดีต เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญเมื่อผ่านไปแล้วจะไม่สามารถนำกลับมาสร้างขึ้นใหม่ได้ คุณค่าของเวลาจึงขึ้นอยู่กับมุมมอง การจัดสรรค้ของแต่ละบุคคลเวลา ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงของทุกสิ่ง

สืบเนื่องจากการค้นหาข้อมูลจากสิ่งรอบตัว เนื้อหาที่สนใจ รวมไปถึงการสำรวจตนเองนั้น จึงนำมาซึ่งการเลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่พบได้ในครัวเรือน นำไปสู่การสร้างผลงานที่ใช้เทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย ฯลฯ ลงบนวัสดุที่มาจากธรรมชาติจึงทำให้เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ ที่เริ่มมาจากสิ่งใกล้ตัว แสดงผลลัพธ์ในอีกมุมมองของวัสดุที่แตกต่างเมื่ออยู่ร่วมกัน

1.1ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ช่วงเวลาของสิ่งมีชีวิตล้วนมีความคงอยู่ที่ยาวนานแตกต่างกัน บางชนิดมีช่วงชีวิตเพียงหนึ่งสัปดาห์หรือบางชนิดมีมากถึงเดือน ไปจนถึงหลายปี ตัวอย่างวัสดุธรรมชาติที่สามารถพบได้ทั่วไปจากครัวเรือน เช่น พืช ผัก ผลไม้ชนิดต่างๆ เป็นสิ่งที่เกิดเจริญเติบโตขึ้นเองตามธรรมชาติ และเสื่อมสลายเองตามธรรมชาติเมื่อหมดอายุ

จากข้อมูลเบื้องต้นผู้ศึกษาได้นำวัสดุจากธรรมชาติที่พบได้ในครัวเรือนเช่น ส้ม แอปเปิ้ล สับปะรด มะเขือ มาสร้างผลงานที่นำเสนอความงามผ่านทุกช่วงเวลาของการมีชีวิต ผ่านรูปทรงอิสระจากการประกอบกันของวัสดุจากธรรมชาติหลากหลายชนิด และ เทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย มาประกอบการสร้างแสดงให้ภาพลักษณ์ของผลงานมีความสนุกสนานน่าสนใจมากขึ้น เมื่อนำมาประกอบกับวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ นั่นคือวัสดุที่นำมาจากธรรมชาติ

ผู้ศึกษาได้นำวัสดุที่มาจากธรรมชาติกับเทคนิคที่สนใจมาร่วมกันสร้างผลงาน โดยการแสดงความงามผ่านการนำเสนอกระบวนการเทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย ร่วมกับวัสดุที่มาจากธรรมชาติ เช่น ผัก ผลไม้ เมื่อเวลาผ่านไปวัสดุที่มาจาก ธรรมชาติเริ่มแสดงการเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปร่างตามช่วงเวลาการมีชีวิต ในขณะที่วัสดุที่ใช้ประกอบเทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย เช่น ลูกบิด ด้าย ลวด เข็มหมุด ฯลฯ นั้นไม่เปลี่ยนแปลงหรือใช้เวลามากกว่าวัสดุที่มาจากธรรมชาติ ในการเปลี่ยนลักษณะรูปร่างของวัสดุทำให้การรวมตัวกันของวัสดุที่แตกต่าง แสดงถึงความงามของช่วงเวลาในแต่ละช่วงของวัสดุ ความงามของวัสดุขณะที่กำลังเสื่อมสลาย และ เสื่อมสภาพตามกาลเวลา รวมไปถึงคุณค่าความสำคัญของทุกช่วงเวลาในการมีชีวิต

ด้วยการรวมกันของวัสดุทั้งสองที่แตกต่างจากธรรมชาติ และ ไม่ธรรมชาตินั้นแสดงลักษณะของธรรมชาติเมื่อเริ่มเสื่อมสลาย สามารถนำพาให้ตระหนักถึงความสำคัญของเวลา เช่น การต่อสู้ของความงามกับเวลาที่เปลี่ยนแปลง และ ความรู้สึกที่มีต่อช่วงเวลาการมีชีวิต รวมไปถึงความพอใจในความไม่สมบูรณ์ ในด้านเทคนิคแสดงให้เห็นถึงความงามจากการเติมแต่ง ค่านิยมของความงาม จนไปถึงความเกี่ยวข้องในลักษณะความเป็นเพศสภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอช่วงเวลาที่จะแสดงให้เห็นความงามจากการเปลี่ยนแปลง และ เสื่อมสลายของวัสดุ
2. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างผลงานประติมากรรม รวมไปถึงวิธีการติดตั้งผลงานให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ค้นคว้าโดยใช้ความรู้ด้านทัศนศิลป์

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

เราไม่อาจปฏิเสธความจริงได้ว่าชีวิตนั้นไม่สามารถคงรูปอยู่ได้ตลอดไป การดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะต้องก้าวผ่านทุกช่วงวัย เช่นเดียวกับมนุษย์ที่ต้องผ่านวัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ จนถึงวัยแก่ชรา หรือกระทั่งพืชผักผลไม้ที่เริ่มจากผลอ่อน ผลสุก จนเริ่มเหี่ยวและนำไปในที่สุด ดังนั้นจึงทำให้วัสดุที่นำมาสร้างผลงานสามารถแสดงผลของช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลง จากเริ่มมีชีวิต จนกระทั่งเสื่อมสลายตามกาลเวลา

คุณค่าของความงามในแบบฉบับของมนุษย์นั้น บ่งบอกถึงรสนิยมความชอบของแต่ละบุคคล มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ให้คุณค่ากับความงาม ถึงกับมีการกำหนดบรรทัดฐานความงาม จนไปถึงการแบ่งระดับความงาม ซึ่งการกำหนดค่านิยมของความงามจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยว่าสมัยนั้นสิ่งไหนเป็นที่นิยม เห็นได้จากการคัดเลือกสาวงามในงานประเพณี การประกวดนางงามจักรวาลที่แต่ละปีผู้ที่ได้รับรางวัลจะมีลักษณะแตกต่างกัน ในช่วงแรกเป็นสาวผิวขาว ต่อมาเป็นสาวลูกครึ่ง ปัจจุบันเป็นสาวผิวสี หรือตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุด คือ การศัลยกรรมในปัจจุบัน ค่านิยมการศัลยกรรมในปัจจุบันมีมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับเข้าถึงคนในสังคมทั่วไป รูปแบบในการศัลยกรรมจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา ค่านิยมเปรียบเสมือนเทรนด์ในแต่ละช่วงที่คนดัง หรือ ไอคอนกำลังเป็นที่นิยมในขณะนั้น เช่น ในช่วงห้าปีก่อนการมีริมฝีปากบาง รูปทรงกระชับได้รับความนิยมอย่างมากตามแบบฉบับสาวไอคอนญี่ปุ่น และเกาหลีที่กำลังเป็นที่นิยมในช่วงนั้น แต่ปัจจุบันการมีปากกระชับบวมอัมแบบสาวตะวันตกเริ่มเป็นที่นิยม สาวเอเชียที่พื้นฐานมีปากบางหลายคน เลือกที่จะศัลยกรรมโดยการฉีดฟิลเลอร์เพื่อให้ตัวเองมีริมฝีปากที่อวบอัมเหมือนสาวตะวันตก อีกทั้งยังมีการวัดสัดส่วนที่สมบูรณ์ของตำแหน่งอวัยวะต่าง ๆ บนใบหน้า ซึ่งเปรียบเป็นการกำหนดค่านิยมอีกรูปแบบของการศัลยกรรม คือ ถ้าคุณมีใบหน้าที่ถูกสัดส่วนมากขึ้น คุณก็จะดูดี มีบุคลิก และน่าเข้าหามากขึ้น ซึ่งเมื่อพูดถึงความเป็นจริงแล้วมนุษย์ที่เกิดมาทุกคนล้วนมีส่วนใบหน้าที่ไม่เท่ากัน การศัลยกรรมจึงขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำวัสดุใกล้ตัวจากธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงชีวิตเพื่อแทนถึงมนุษย์ทั่วไป นำมาสร้างผลงานศิลปะโดยใช้เทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย แสดงถึงความสวยงามที่มนุษย์พยายามตกแต่งตนเอง เพื่อถ่ายทอดความงาม ความเจ็บปวด อีกทั้งเป็นการแสดงความงามของการรวมกันจากวัสดุที่มีคุณสมบัติตรงกันข้าม เกิดความงามในทุกช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลง จนไปถึงการแสดงผลของช่วงเวลาที่ต่างกันของวัสดุธรรมชาติและวัสดุที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติ

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอการรวมกันของสองวัสดุ ที่มีความแตกต่างทางกายภาพ และ คุณสมบัติ จนไปถึงระยะเวลาย่อยสลาย เริ่มด้วยการทดลองจากเทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย จนเกิดการแสดงผลทางความงาม ความรู้สึกจากประสบการณ์ของผู้ชมต่อผลงาน
2. แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเหนือความเป็นจริง (Surrealistic) นำเสนอรูปแบบประติมากรรมที่กระตุ้นให้เกิดการรับรู้รูปแบบใหม่ ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของผลงาน แสดงให้เห็นถึงสองสถานะที่ต่างกันของวัสดุ ด้านเทคนิคใช้วัสดุธรรมชาติสร้างรูปทรงที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจินตนาการ
3. กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ ประติมากรรม เทคนิคเย็บ ปัก ถัก ร้อย และ ศิลปะจัดวาง
4. จำนวนผลงานมี 2 ชุด
 - 4.1 ชุดที่ 1

ชั้นที่ 1	ขนาด 250 x 120 เซนติเมตร
ชั้นที่ 2	ขนาด 120 x 70 เซนติเมตร
 - 4.2 ชุดที่ 2

ขนาด 270 x 600 x 450	เซนติเมตร
----------------------	-----------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลอ้างอิง

2.1 ทฤษฎีอ้างอิง

ความงามเป็นคำที่มีการให้คำจำกัดความ ซึ่งความงามของแต่ละบุคคลย่อมมีความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่และวัฒนธรรม สามารถเห็นได้จากการแต่งกายของแต่ละบุคคลแสดงให้เห็นถึงความชอบของ และ การได้รับอิทธิพลที่ต่างกัน เมื่ออิทธิพลของตะวันตกไหลเข้าสู่ทุกพื้นที่ทั่วโลก เกณฑ์มาตรฐานของความงามแบบตะวันตกได้ถูกสถาปนาขึ้น และ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งในผลงานของผู้ศึกษาต้องการแสดงถึงความงามทุกช่วงเวลาที่ยืดเปลี่ยนแปลงของผลงาน เมื่ออยู่ในสภาวะเริ่มเสื่อมสลายยังคงแสดงให้เห็นถึงความงามในขณะกำลังเหี่ยวแห้ง และ เสื่อมสลาย ดังเช่นแนวคิดของปรัชญาญี่ปุ่น วาบิซาบิ (Wabi-sabi) คือ การมองความงามในความไม่สมบูรณ์ พอใจในความไม่สมบูรณ์ สามารถเห็นได้จากศิลปะแบบ คินซูกิ (Kintsugi)

ภาพที่ 1 คินซูกิ (Mymodernmet, 2020)

คินซูกิ เป็นศิลปะที่ซ่อมแซมภาชนะโดยเอาทองมาปิดรอยแตก แทนที่จะซ่อนรอยแตกรอบตำหนิกลับทำให้มันโดดเด่นขึ้นมา ทำให้เห็นความงามของการเสื่อมลงตามกาลเวลา

การน้อมรับเอาวิถีวาบิซาบิ ทำได้โดยการเข้าใจและยอมรับตัวเอง ยอมรับว่ามันจะไม่สมบูรณ์แบบ โดยการรักตัวเอง เริ่มต้นจากจุดที่ตัวเองอยู่ และ สร้างตัวจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว เห็นได้จากหลักสำคัญของวาบิซาบิที่ศาสตราจารย์ Timon Screech แห่งศูนย์เอเชียและแอฟริกันศึกษา ที่ The University of London เคยให้ความหมายสรุปแก่นแท้แห่งวาบิซาบิ ไว้ว่า “จิตวิญญาณแห่งวาบิซาบิ นั้น แท้แล้วคือการชี้ให้เห็นถึงกฎ “ไตรลักษณ์” อันเป็นหลักคำสอนสำคัญของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั่นคือ หลักแห่งความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เพียง อันประกอบด้วย อนิจจัง คือความไม่แน่นอน ทุกขัง คือสภาพอันทนได้ยาก และ อนัตตา คือการไม่ยึดติด ละวางตัวตน” (มาลินี คัมภีร์ญาณนนท์, 2010 : Online) ซึ่งหากเข้าถึงหลักปรัชญานี้จิตของผู้นั้น จะเกิดปัญญา และตระหนักได้ถึงกฎไตรลักษณ์ที่ปรากฏผ่านสุนทรียภาพแบบวาชิซาบิ ที่ชื่นชมในความเก่าแก่ตามกาลเวลา ความไม่ยึดติดในวัตถุ พบความสงบในจิตใจตนเอง ชื่นชมความงามได้แม้ในความยากเข็ญหรือยากไร้ มีความสงบในจิตใจแม้ชีวิต และ สรรพสิ่งรอบกายอาจไม่ได้สมบูรณ์แบบยกตัวอย่างวาชิซาบิ ที่เห็นชัดในวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่น เช่น การจัดดอกไม้ของคนญี่ปุ่นจะไม่เน้นการนำดอกไม้ที่บานมาจัดเพียงอย่างเดียว ยังนำกิ่ง ก้าน ใบ หย้ามอสนำมาจัดวางอย่างไม่สมดุล หรือ การแต่งบ้านที่เรียบง่ายเป็นไปตามสิ่งที่มี หรืออีกหนึ่งตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ลักษณะอาหารของญี่ปุ่นที่มีส่วนประกอบเพียงไม่กี่อย่าง ซึ่งเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณที่คนญี่ปุ่นไม่ได้นิยมทานอาหารที่ซับซ้อนเหมือนเพื่อนบ้านอย่างประเทศจีนหรือเกาหลี แต่เลือกที่จะทำอาหารด้วยวัตถุดิบที่หาได้ง่ายๆ แทน

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากประวัติศาสตร์ศิลป์

2.2.1 ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism)

ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝัน งานเซอร์เรียลลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระที่ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝัน และ อารมณ์ จินตนาการ ค่อนข้างโน้มน้าวไปยังในทางกามวิสัย หลักการของเซอร์เรียลลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือ จิตไร้สำนึก และ จิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรคงานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกขณะตื่นเป็นเพียงปรากฏการณ์ ทางการแทรกแซง ความงาม ความมหัศจรรย์ของจินตนาการ และ อารมณ์เป็นเพียงสิ่งที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และ ยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ แนวคิดของศิลปะเหนือจริง เกิดจากการตั้งคำถามในการใช้ชีวิตของมนุษย์ว่าจริงๆ แล้วสิ่งที่เราเคยถูกสอนมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ นั้นมีความจำเป็นต่อชีวิตเราจริงหรือไม่ (chaiyan2222, 2011 : Online)

2.2.2 ศิลปะลัทธิจินตนิยม (Romanticism)

ศิลปะโรแมนติค หรือแบบจินตนาการนิยม เกิดขึ้นในยุโรปตะวันตกตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ต่อจากศิลปะยุคนีโอคลาสสิก เป็นศิลปะที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกสะท้อนใจเร้าใจแก่ผู้พบเห็น และ ธรรมชาติ โดยมีความเชื่อว่าคุณค่าของศิลปะเกิดจากอารมณ์ของผู้ชม และ ผู้สร้างสรรค์ โดยส่วนมากแนวคิดของศิลปะในยุคนี้จะสะท้อนออกมาในงานศิลปะแบบภาพวาด ดนตรี และวรรณกรรมในยุคนี้ ศิลปะจะได้รับอิทธิพลมาจากการเปลี่ยนแปลงการทางเมือง สังคม เศรษฐกิจในสมัยนั้น และ ความคิด

แบบเสรีประชาธิปไตยซึ่งส่งผลให้ชาวยุโรป ละทิ้งเหตุผลตามแบบยูนิโอคลาสสิกที่ยึดติดกับเหตุผล แล้วหันมาทำตามอารมณ์ความต้องการ และความรู้สึกของตนเองอย่างเสรีมากขึ้น

2.2.3 ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

ศิลปะนามธรรม เป็นศิลปะที่ไม่มีรูปแบบตายตัว หมายถึงศิลปะที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ ถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบสองมิติ สามมิติ ขึ้นอยู่กับศิลปิน ส่วนใหญ่จะไม่พูดถึงความเป็นจริง ละทิ้งรูปทรงที่แท้จริงด้วยการตัดทอนหรือตัดรูปทรงที่แท้จริงออก สร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ตามความรู้สึกด้วยการวางโครงสร้างใหม่ เมื่อถูกตัดทอนให้เหลือแต่รูปทรงจึงก่อให้เกิดความงาม อารมณ์ความรู้สึกที่เหนือจากความเป็นจริง ศิลปะนามธรรม โดยสมบูรณ์คือศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใด ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรม รูปทรงเรขาคณิตน้อยครั้ง จะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรง ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัว และ ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างมีความเฉพาะตัวที่เหมือนแต่ศิลปะรูปแบบตายตัวหรือศิลปะเสมือนจริง มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้ง ทั้งศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิต และ ศิลปะนามธรรมแบบพลิ้วไหวมักจะมีความเป็นนามธรรม หนึ่งในพัฒนาการอันหลากหลายของศิลปะที่กลายมาเป็นศิลปะนามธรรมบางส่วน เช่น ศิลปะคิโงฟิวิสต์ที่เน้นการใช้สีแบบผิดแปลกอย่างจงใจและเด่นชัด หรือลัทธิคิวบิสม์ที่เน้นการทำให้รูปแบบการวาดภาพสิ่งต่างๆ ในชีวิตจริงผิดเพี้ยนไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

2.3 ข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3.1 เวลา (Time)

เวลา คือ สิ่งที่มีอยู่ของความต่อเนื่องไปอย่างไม่หยุดยั้ง เวลาจึงมีลักษณะเป็นนามธรรม ที่อาจให้ความหมายได้หลายความหมายแต่ โดยทั่วไปผู้ที่ให้ความหมายเรื่องเวลาหรือการกำหนดเวลา เช่น ครั้ง คราว ยุค และ สมัย ซึ่งที่แท้จริงการให้ความหมายสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการกำหนดช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้นทั้งนี้เพราะไม่มีใครทราบเวลาที่เริ่มต้นเมื่อไร และ สิ้นสุดลงเมื่อไร ดังนั้นความหมายที่แน่ชัดของคำว่า “เวลา” ขึ้นอยู่กับผู้ตีความ แม้แต่ด้านประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือในทางศาสนา ความหมายของเวลาจึงแตกต่างกัน

นิยามของ “เวลา” จากนักปรัชญาสมัยกรีกโบราณ เวลาตามที่อริสโตเติลได้กล่าวไว้เป็นเพียงการวัดการเคลื่อนไหวโดย การเคลื่อนไหว หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของการเรียงลำดับใด ๆ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพ เพื่อกำหนดความสม่ำเสมอของเวลา นั่นคือความคิดของช่วงเวลาเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อริสโตเติลได้รับคำแนะนำจากการปฏิบัติทางดาราศาสตร์ซึ่งในสมัยโบราณให้การปฏิบัติที่ถูกต้อง และแม่นยำที่สุดของเวลา ระบุการเคลื่อนที่แบบสม่ำเสมอพร้อมด้วยอัตราการเคลื่อนที่ของดาว ซึ่งเป็นทางเลือกที่พบว่ามีเหตุผลเชิงพลวัตในฟิสิกส์ซีเลสเชียล (Stanford Encyclopedia of Philosophy, 2011 : Online)

ในด้านประวัติศาสตร์มนุษย์ในสมัยก่อนเรียนรู้เรื่องเวลาจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ และการโคจรของดวงดาวต่าง ๆ จากนั้นจึงกำหนดแบบแผนการนับเวลา และช่วงเวลา จนกระทั่งสามารถกำหนดเวลาเพื่ออ้างอิงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในเวลาต่อมาเมื่อนุษย์มีความเจริญทางเทคโนโลยี จึงเริ่มคิดค้นเครื่องมือ ได้แก่ นาฬิกา ตั้งแต่ นาฬิกาแบบเดิม เช่น นาฬิกาน้ำ นาฬิกาทราย นาฬิกาเทียน จนกระทั่งนาฬิกาสมัยใหม่ที่ใช้ เครื่องจักรกลทำให้สามารถกำหนดหน่วยวัดหรือนับเวลาได้ละเอียดขึ้น เป็นชั่วโมง นาที และ วินาที นอกจากนี้ยังคิดค้นปฏิทิน เพื่อเป็นเครื่องมือในการนับช่วงเวลา และ จัดระเบียบหน่วยเวลาเป็น วัน สัปดาห์ เดือน ปี อย่างไรก็ตามความต่อเนื่องของเวลาทำให้สามารถแบ่งเวลาทางประวัติศาสตร์ออกเป็นช่วงกว้าง ๆ ได้อีก คือ อดีต ปัจจุบัน และ อนาคต

2.3.2 เพศสภาพ (Gender)

มนุษย์เราก่อเกิดมาพร้อมกับอวัยวะเพศที่แตกต่างบ่งบอกถึงเพศ (Sex) หมายถึงหญิง และ ชาย แต่ไม่ได้หมายความว่าแต่ละคนต้องแสดงบทบาทตามเพศเสมอไป ในทางกลับกันบทบาทของแต่ละเพศนั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างควบคุม ปลูกฝังโดยสังคม ให้แต่ละบุคคลมีการแสดงออกในลักษณะของตนเอง ยกตัวอย่างบทบาท และ การปฏิบัติทางเพศที่ต่าง เช่น ผู้หญิงต้องเรียบร้อย หรือผู้ชายต้องกล้าหาญ บทบาทที่ถูกกำหนดจากสังคมนี้นี้เรียกว่า เพศสภาวะ หรือ เพศสภาพ หรือ เพศสถานะ

เพศสภาพ (Gender) หมายถึง การรับรู้ว่าตัวเองเป็นเพศไหน ซึ่งอาจไม่ตรงตามเพศของร่างกาย เพศสภาพคือบทบาททางสังคมวัฒนธรรม ความคาดหวัง เพศสภาพคือคำจำกัดความของเพศมีความหมายว่าสภาวะกำหนดเพศโดยโครงสร้างทางสังคม ซึ่งในอดีตมนุษย์ถูกหล่อหลอม และ ปลูกฝังการเรียกเพศตามลักษณะสรีระคือ หญิง ชาย ทำให้ส่วนใหญ่ประเมินความเป็นเพศจากลักษณะทางสังคมวิทยาเช่น การปลูกฝังว่าเพศหญิงต้องใส่กระโปรง มีกริยานุ่มนวล ประณีตละเอียดลออ ในขณะที่เพศชาย ต้องเข้มแข็งเป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าตัดสินใจ ร่างกายบึกบึนกำยำ เมื่อพูดถึงความเป็นเพศสภาพในด้านทางสังคมวิทยา และ ทางมนุษยวิทยานั้นแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ดังเช่น ในทางสังคมวิทยา เพศสภาพเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นมาจากองค์ความรู้วิถีคิดที่มีต่อเพศสรีระ เช่น บางสังคมจะมองว่าลักษณะร่างกายของผู้หญิงต้องตั้งครรถ์เป็นแม่สามารถให้นมลูกได้ จึงจำเป็นต้องเป็นฝ่ายเลี้ยงดูลูก ทำให้ผู้หญิงต้องเป็นแม่บ้าน ส่วนเรื่องนอกบ้าน เช่น การค้าขาย การติดต่อกับโลกภายนอกเป็นหน้าที่ของผู้ชาย แต่บางสังคมมีวิถีคิดที่แตกต่างกันออกไป ผู้หญิงก็อาจมีบทบาททางเศรษฐกิจ ทางการศึกษา ศาสนา และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิธีกรรมได้ ดังนั้น วิธีคิดต่อเพศสรีระที่แตกต่างกันก็จะก่อให้เกิดความแตกต่างของเพศภาวะในแต่ละสังคมไปด้วย ส่วนในด้านมนุษยวิทยาเพศสภาพคือ การเข้าใจในสถานะของการประกอบสร้างทางสังคมของความเป็นเพศหญิงเพศชาย และ รั้วคระวังไม่ให้มีการปฏิบัติต่อบุคคลใดตามเพศสภาพที่เป็นการอคติคิดกัน จนนำไปสู่การละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ความสัมพันธ์ด้านเพศสภาพเปิดเผยให้เห็นว่าผู้หญิงไม่จัดให้อยู่ในชั้นระดับสถานภาพที่ต่ำกว่าชาย มานูวิทยาพยายามชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดในการเข้าใจว่า ในความเป็นสากลโลก (Universality) ที่สตรีมีสถานะที่ต่ำด้อยกว่าคือ ความเข้าใจผิดพลาด ที่มาจากการใช้มุมมองจากสังคมของผู้วิจัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติโดยพื้นฐานทางชนชั้นของตนเอง (Paliyut, 2010 : Online)

2.3.3 สิ่งทอเทคนิค (Technical Textiles)

เทคนิคในอุตสาหกรรมสิ่งทอนั้น จะเห็นได้ว่าการตัดเย็บเสื้อผ้ามีทั้งการตัดเย็บด้วยมือ หรือด้วยจักรเย็บผ้า และ การใช้จักรอุตสาหกรรมเข็มเดี่ยวฝีเข็มตรง สิ่งที่สำคัญอย่างมากในการประกอบอาชีพนี้คือ อุปกรณ์เครื่องใช้ที่ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าทุกคนจะต้องเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ งานตัดเย็บเสื้อผ้านั้นต้องการความเที่ยงตรงเป็นหลัก เครื่องมือเครื่องใช้ที่ถูกต้อง ความเที่ยงตรงจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดนิสัยที่ละเอียดถี่ถ้วน วิธีการพื้นฐานในการเย็บผ้าซึ่งได้แก่ การเนา การด้น ด้นตะลุย ด้นถอยหลัง การสอย สอยซ่อนด้าย สอยฟันปลา การติดกระดุม วิธีการเหล่านี้ล้วนอาศัยความอดทน ความมีวินัย ความใจเย็นเพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ ประณีต งดงาม (Pitcha, 2016 : Online)

2.3.4 อาหารที่เน่าเปื่อยง่าย (Perishable Food)

ผัก และ ผลไม้เป็นอาหารที่เสื่อมเสียง่าย (Perishable food) เนื่องจาก มีปริมาณน้ำสูง มีสารอาหารที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ผัก ผลไม้มีลักษณะอวบน้ำ เมื่อโดนแรงกระแทกจากการเก็บเกี่ยว หรือ การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวจะทำให้บอบช้ำได้ อย่างแรกของการเสื่อมเสียของผัก และ ผลไม้มีสาเหตุมาจากจุลินทรีย์ เนื่องจากจุลินทรีย์มีผลทำให้เนื้อสัมผัส กลิ่น รสชาติ ของผักผลไม้เปลี่ยนไป ยกตัวอย่าง

- ความเป็นกรด - ค่าลดลงต่ำลง เนื่องจากกรดอินทรีย์ที่จุลินทรีย์สร้างขึ้น เช่น กรดแล็กติก (Lactic acid) กรดแอสติก (Acetic acid)

ภาพที่ 2 ภาพโรคผลเน่าที่เกิดจากเชื้อราบนผลแอปเปิ้ล
(ผศ.ดร.เนตรนภิส เขียวขำ, 2019)

- เนื้อสัมผัสนุ่ม เน่าและ เนื่องจากจากแบคทีเรียมีเอนไซม์เพกทิเนส (Pectinase) แบคทีเรีย เช่น *Pseudomonas* ซึ่งย่อยสลายสารเพกทิน เป็นตัวที่ทำให้ผักผลไม้เปลี่ยนสีในลักษณะเป็นจุด ๆ หรือสีด่าง

ภาพที่ 3 ภาพโรคแอนแทรคโนสบนผลพริก สาเหตุจากเชื้อรา
(ผศ.ดร.เนตรนภิส เขียวขำ, 2019)

- มีกลิ่นหมักจากการหมักของยีสต์ทำให้เกิดเอทิลแอลกอฮอล์ ส่งผลให้ผักผลไม้มีกลิ่นที่รุนแรงมากจากปกติ (ผศ.ดร.พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์, ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นิธิยา รัตนานพนธ์, 2020 : Online)

2.3.5 เมแทบอลิซึม (Metabolism)

เมแทบอลิซึม เป็นกระบวนการพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการหลัก 2 ประการคือ การสร้าง สะสมพลังงาน และ การใช้พลังงานจากแหล่งสะสม ผัก และ ผลไม้ก็มีเมแทบอลิซึม เพียงแต่อัตราการสร้าง และ การใช้พลังงานจะแตกต่างกัน ระหว่างก่อนการเก็บเกี่ยวจนถึงหลังการเก็บเกี่ยว ก่อนการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้จะมีการสร้าง และ สะสมพลังงานมากกว่าการใช้พลังงาน จึงเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ แต่หลังจากการเก็บเกี่ยวเนื่องจากขาดองค์ประกอบในการสร้างพลังงาน เช่น น้ำ แร่ธาตุ แสง ซึ่งปกติจะได้รับมาจาก ราก ลำต้น ใบ จึงทำให้พลังงานที่สร้างขึ้นนั้นน้อยกว่าพลังงานที่ถูกใช้ไปมาก ดังนั้นจึงมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง ลักษณะเนื้อ รสชาติ คุณค่าทางอาหารของ ผัก และ ผลไม้ หรือที่เรียกว่าผักผลไม้เน่าเสีย การเน่าเสียของผักผลไม้จะเกิดขึ้นเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ สาเหตุแรกทางด้านชีวภาพ เช่น การสูญเสียความชื้น การเปลี่ยนแปลงทางด้านเมแทบอลิซึม การเจริญเติบโตของผักผลไม้ การเข้าทำลายของจุลินทรีย์ สาเหตุต่อมาทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ สาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นจะมีผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของผักและผลไม้ (ชมเชียวชาญ, 2002 : Online)

2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.4.1 ฮิลลารี วอเตอร์ ฟายล์ (Hillary Waters Fayle)

ภาพที่ 4 ผลงานของ ฮิลลารี วอเตอร์ ฟายล์ (Hillary Fayle, 2015)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฮิลลารี วอเทอร์ ฟาเยล เป็นศิลปินจากเมืองริชมอนด์ รัฐเวอร์จิเนีย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการออกแบบเส้นใยที่วิทยาลัย Buffalo State College ในปี 2010 และได้เดินทางมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ประเทศอังกฤษ ในช่วงปิดเทอมศิลปินได้เริ่มเรียนการเย็บ ปัก ถัก ร้อย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้การสร้างสรรค์ผลงานที่ศิลปินเริ่มต้นด้วยการใช้วัสดุ และ ผ้าที่ค้นพบ จนไปถึงการทดลองผ้าฝ้ายคุณสมบัติของใบไม้ หลังจากกลับไปอเมริกาศิลปินได้พยายามใช้วัสดุทดแทนที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับการสร้างผลงานศิลปะ ดังนั้นผลงานศิลปะของศิลปิน จึงเป็นตัวเลือกชัดเจนที่สร้างแรงบันดาลใจ ในมุมมองที่เปลี่ยนไปในแบบที่เรามองโลกธรรมชาติ สำรวจหรือชื่นชมสิ่งที่มักถูกมองข้าม ตระหนักถึงศักยภาพในการดำรงอยู่ในสมดุลกับธรรมชาติ และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินจนถึงปัจจุบัน ยังคงผสมผสานความเชี่ยวชาญด้านเส้นใย และ สิ่งทอของศิลปินเข้ากับวัสดุใบไม้หรือพืชที่ศิลปินรวบรวมมาจากทั่วเมือง

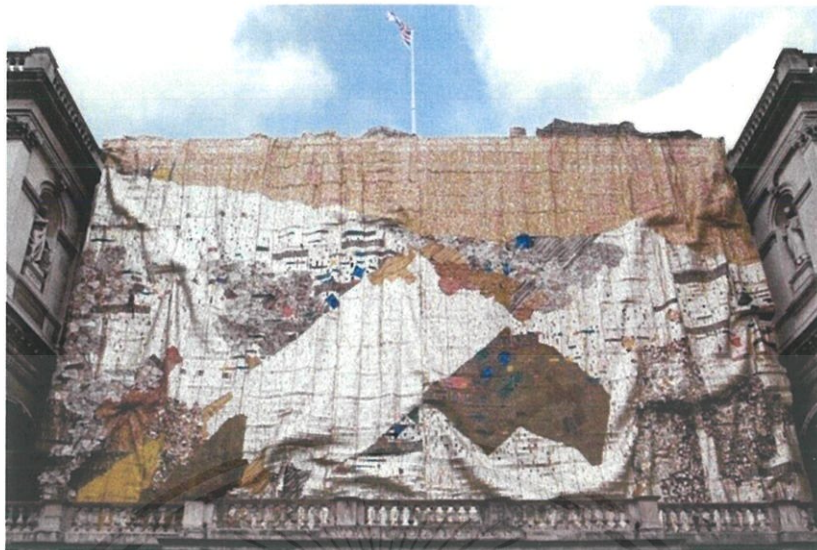
ผู้ศึกษาได้รับอิทธิพลจากศิลปินฮิลลารี วอเทอร์ ฟาเยล ในด้านการเลือกวัสดุและเทคนิคในการเย็บ ถัก เพื่อต่อวัสดุอย่างประณีต ระเอียด รวมทั้งการเลือกจุดเพื่อปักให้งานไปในทิศทางเดียวกัน

2.4.2 เอล อนัตซุย (El Anatsui)

เอล อนัตซุย ศิลปินชาวกานาเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่น่าตื่นตาตื่นใจของแอฟริกาตะวันตกในยุค 60 และ 1970 สิ่งนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่องานด้านวินัยของเขาสร้างแรงบันดาลใจให้เขาผ้าฝ้ายอนัตซุยและทดลองใช้สื่อหลากหลายตั้งแต่ประติมากรรมไปจนถึงสื่อ การใช้วัสดุที่น่าแปลกใจและผ้า Kente (ผ้า Ghanaian แบบดั้งเดิม) ความคิดสร้างสรรค์ของเขาทำให้เขากลายเป็น ศิลปินร่วมสมัยแอฟริกัน (worldtourismgroup, 2019 : Online)

โดยศิลปินเลือกใช้วัสดุรีไซเคิลมาทำงาน เช่นเดียวกับฝาขวด ศิลปินยังใช้วัสดุที่ค้นพบตั้งแต่กระป๋องนมเก่า หมอนรองรถไฟ เศษไม้ เหล็ก และแผ่นพิมพ์ การใช้วัสดุแอฟริกันรีไซเคิลของศิลปินเน้นว่ามีบางแห่งในโลกที่ผู้คนต้องนำวัสดุกลับมาใช้ซ้ำโดยจำเป็น

ศิลปินไม่ได้เปลี่ยนสิ่งที่ทิ้งไปเป็นสิ่งที่สวยงาม การเลือกใช้ฝาขวดเป็นการให้คำแนะนำในหัวข้อที่กว้างขึ้น เช่นการคุ้มครองผู้บริโภคทั่วโลก และประวัติศาสตร์ รวมถึงการเป็นทาส ศิลปินเห็นฝาขวดที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของแอฟริกา ในแง่ที่ว่าเมื่อกลุ่มแรกของชาวยุโรปเข้ามาค้าขาย พวกเขาได้นำเหล่ารัมมาจากหมู่เกาะอินเดียตะวันตกซึ่งต่อมาไปที่ยุโรป และในที่สุดก็มาถึงแอฟริกาในฐานะสามเหลี่ยมสามขา (เปรียบถึงการเป็นฐานคือการเป็นชนชั้นล่าง) ตัวอย่างที่ชัดเจนในปัจจุบัน เช่น หมวกเครื่องคิมที่เราใช้นั้นไม่ได้ผลิตในยุโรป แต่พวกมันกลับถูกสร้างขึ้นในไนจีเรีย ดังนั้นศิลปินจึงเปรียบพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของการรวบรวมประวัติศาสตร์ของทั้งสองทวีป (Tate, no date : Online)

ภาพที่ 5 El Anatsui TSIATSIA – Searching for Connection 2013
Installation view (Tate, no date)

เนื่องจากผลงานทั้งหมดของศิลปินเป็นผลงานขนาดใหญ่ การสร้างผลที่มีงานขนาดใหญ่ นั้นส่งผลให้ผลงานเกิดการปะทะต่อผู้ชมงาน ให้เกิดความตื่นตะลึงในขนาดของผลงาน อีกทั้งในผลงานที่มีขนาดใหญ่ นั้นกลับเต็มไปด้วยรายละเอียดมากมาย รู้สึกได้ถึงความตั้งใจ ความอดทน และ ความประณีต ในการสร้างผลงาน ทำให้ผู้ศึกษานำสิ่งนี้มาสร้างเป็นวินัยของตนเองในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 6 “Gravity and Grace: Monumental Works by El Anatsui,” which just opened at the Brooklyn Museum. (Chester Higgins Jr., no date)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali)

ซัลวาดอร์ ดาลี ศิลปินกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์ชาวสเปน ในระยะแรกเขาสนใจศิลปะคิวบิสม์ (Cubism) ซึ่งได้รับอิทธิพลหลักจากปิกัสโซ (Pablo Picasso) จากนั้นก็หันมาทดลองทำงานศิลปะดาดา (Dada : กลุ่มศิลปะในต้นศตวรรษที่ 20 ที่ปฏิเสธหลักสุนทรียศาสตร์โดยสิ้นเชิง เป็นต้นกำเนิดของกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์) ซึ่งได้มีอิทธิพลอย่างมากให้เขาพัฒนาต่อจนกลายเป็นงานเซอร์เรียลลิสต์ในแบบของตัวเอง งานศิลปะของดาลีได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ สะท้อนภาพที่ซ่อนอยู่ในจิตใต้สำนึกและความฝัน เขาทำงานศิลปะโดยใช้สัญลักษณ์ความฝัน แรงขับทางเพศ งานของเขาจึงเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ มีบรรยากาศราวกับความฝัน เร้นลับ นอกจากเขียนภาพแล้วเขายังทำงานศิลปะแขนงอื่นอีก เช่น ประติมากรรม ภาพถ่าย และภาพยนตร์ (นักศึกษาหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต รุ่นที่ 2 ชั้นปีที่ 2, 2017 : Online)

ภาพที่ 7 Lobster Telephone (Angelica Jardini, no date)

โทรศัพท์กุ้งมังกร (Lobster telephone) โดย ซัลวาดอร์ ดาลี ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจจากนิทรรศการหนึ่งในเมืองนิวยอร์ก เป็นการแต่งกายให้นางแบบด้วยอาหารทะเลสดและใช้กุ้งมังกรปิดที่ส่วนของอวัยวะเพศของนางแบบ ซึ่งในงาน Lobster telephone ศิลปินได้นำกุ้งมังกรส่วนหางเป็นที่ตั้งของอวัยวะเพศกุ้งไว้ตรงปากโทรศัพท์ ศิลปินใช้เทคนิคการคอมบาย คือ เป็นการนำวัสดุที่ไม่เข้ากันมารวมให้เป็นวัสดุเดียวกัน เป้าหมายของวิธีนี้คือเพื่อต้องการแยกหรือเบี่ยงเบนวัตถุออกจากบริบทเดิมจนเกิดเป็นสิ่งใหม่ เพื่อให้ผู้ชมสามารถตีความผลงานได้อย่างอิสระ จากวิธีการนี้ศิลปินอาจหมายถึงความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตยุคก่อนประวัติศาสตร์กับเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถแทนได้ถึงคำสั่งจากเบื้องบน ซึ่งกุ้งมังกรนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนการใช้ชีวิตของชนชั้นสูงได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานของต่าง ๆ ของซัลวาดอร์ ดาลี ล้วนเป็นการเลือกองค์ประกอบที่ไม่มีความเข้ากันมาสร้างสรรค์ผลงาน แต่ในทางกลับกันผลงานของศิลปินก็ทำให้ผลงานออกมาลงตัว ให้ความรู้สึกแปลกใหม่ และน่าสนใจอยู่เสมอ ไม่น้อย จากแนวคิดรวมไปถึงตัวตนของศิลปิน ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจอย่างมากในการนำเสนอผลงานรูปแบบการนำวัสดุที่ไม่เข้ากันมารวมให้เป็นวัสดุเดียวกัน

2.5 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

สืบเนื่องจากความสนใจที่มีต่อวัสดุ เทคนิค ข้อมูล ตลอดจนไปถึงเรื่องราวหรือทฤษฎีที่ผู้ศึกษาให้ความสนใจ ทำให้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบที่หลากหลาย นำพาให้ผลงานแสดงออกมาในรูปแบบต่างไปจากเดิมของวัสดุ เนื่องจากวัสดุที่ผู้ศึกษานำมาสร้างสรรค์ผลงานมีลักษณะไม่สามารถควบคุมได้ และ เพื่อตั้งคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง รูปร่าง รูปทรงของวัตถุ สร้างผลงานร่วมกับวัสดุจำพวกเลื่อม หมุด ลูกบิดหรือค้ายหลากสีสัน ผ่านความประณีตจากการเย็บผ้าเพื่อสื่อสารสร้างจินตนาการความหมายที่แตกต่างร่วมกับผู้ชมผลงาน

โดยผู้ศึกษามีกระบวนการทำงานสามารถอธิบายรูปแบบได้ดังนี้

2.5.1 ศิลปะจัดวาง (Installation Art)

ศิลปะจัดวาง คือ ศิลปะที่ถูกสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific) เป็นพื้นที่ไหนก็ได้ เพียงแต่พื้นที่ดังกล่าวจะถูกสร้างหรือแปรสภาพเป็นส่วนหนึ่งของงาน ทำให้พื้นที่นั้นมีความหมายต่างไปจากเดิม ศิลปินจะไม่นำวัสดุหรือตัวตนมาวางในพื้นที่เพียงเพื่อความเหมาะสมหรือสวยงาม แต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นมาใหม่ตามกรรมวิธีกระบวนการเทคนิค และ สื่อผสม ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย วีดีโอ วัสดุสำเร็จรูป การวาดเส้น ภาพพิมพ์ ประติมากรรมหรือจิตรกรรม มาสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามความคิด อารมณ์ความรู้สึกจินตนาการของศิลปินผู้สร้างผลงาน โดยศิลปะจัดวางสามารถจัดแสดงได้หลากหลายพื้นที่อย่าง เช่น มุมห้อง กำแพง เพดาน หรืออาจจะเป็นพื้นที่แคบ ศิลปะรูปแบบนี้ทำให้ผู้ชมผลงานสามารถเดินเข้าไปในงานเพื่อสัมผัสความคิดของศิลปิน หรือบางที่ผู้ชมงานอาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน

ผลงานชื่อ The obliteration room เป็นหนึ่งในผลงานที่เป็นรูปแบบศิลปะจัดวาง ของศิลปินหญิงชาวญี่ปุ่นชื่อดัง ยาโยอิ กุซามะ (Yayoi Kusama) ซึ่งศิลปินได้เปลี่ยนห้องสี่เหลี่ยมธรรมดาให้กลายเป็นห้องสีขาว แม้แต่เฟอร์นิเจอร์ทุกอย่างล้วนกลายเป็นสีขาวด้วยเช่นกัน ทำให้ผลงานเกิดการแสดงผลลัพธ์ที่แปลกใหม่ให้กับผู้ชมงาน จากห้องที่ดูจะปกติธรรมดากลับทำให้รู้สึกนั่งสงบ เรียบง่าย สะอาด ไม่เพียงแค่นั้น ผลงานชุดนี้ศิลปินได้เพิ่มกิจกรรมด้วยการแจกสติ๊กเกอร์ให้กับผู้ที่มาชมงาน โดยสามารถนำสติ๊กเกอร์เหล่านี้ไปติดตรงไหนของทุกอย่างในห้องนี้ก็ได้อีก เมื่อระยะเวลาผ่านไปจำนวนสติ๊กเกอร์ได้ถูกติดเพิ่มมากขึ้น ทำให้ห้องสีขาวที่ดูเรียบงากลายเป็นห้องที่มีสีสัน เปลี่ยนความรู้สึกที่มีต่อห้องเดิมไปโดยสิ้นเชิง

จากรูปแบบของผลงานข้างต้นการจัดการผลงานของศิลปิน ได้สร้างสรรค์ผลงานทำให้ห้องสี่เหลี่ยมสีขาวธรรมดากลายเป็นห้องที่มีแต่สีสันของความสุข นำพาให้ผู้ชมงานเกิดความรู้สึกเสมือนตนเองกำลังอยู่ในมิติอื่น เปลี่ยนความหมายให้ผู้ชมเข้าใจในสิ่งที่ศิลปินต้องการสื่อ อีกทั้งยังทำให้ผู้ชมได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน ด้วยเหตุเช่นนี้ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจในรูปแบบผลงาน ตลอดจนวิธีการเปลี่ยนความรู้สึกผู้ชมงานให้มีส่วนร่วมร่วมกับผลงาน จึงทำให้ผู้ศึกษาพัฒนาผลงานเพื่อผลงานสื่อถึงผู้ชมงานได้มากขึ้น

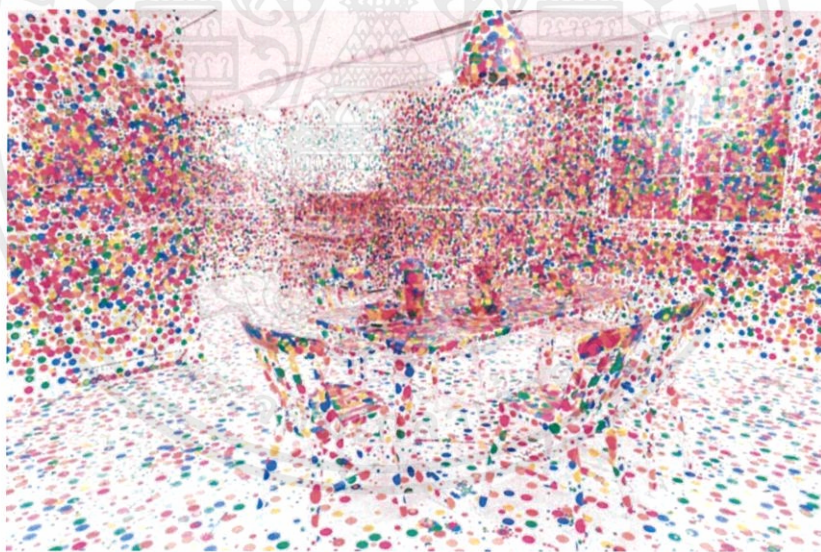

ภาพที่ 8 The obliteration room ก่อนถูกติดสติ๊กเกอร์ 2002

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 The obliteration room เริ่มถูกติดตั้งเกอร์ 2002

ภาพที่ 10 The obliteration room ถูกติดตั้งเกอร์ช่วงกลางนิทรรศการ 2002

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 The obliteration room ถูกติดตั้งเกอร์ช่วงท้ายนิทรรศการ 2002

2.5.2 การเปลี่ยนบริบท(Change to Context) - ทำให้เกิดสิ่งใหม่ (Becoming)

บริบท หมายถึง สภาพแวดล้อมหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ร่ายล้อมเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่เรามอบหมายให้สิ่ง ๆ หนึ่งเป็น ศูนย์กลาง เช่น บริบทของโรงเรียนประกอบไปด้วย นักเรียน คุณครู สภาพแวดล้อมทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลปรากฏการณ์เปลี่ยนแปลงเรื่องราวหรือ ประเด็นในเรื่องราวนั้น อย่างไร จึงขึ้นอยู่กับว่าเรายกสิ่งใดให้เป็นศูนย์กลางของเรื่องราวนั้น

ภาพที่ 12 Exhibition at Fondation Beyeler (Maurizio Cattelan)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการเปลี่ยนบริบทจึงเป็นหนึ่งในรูปแบบที่ปรากฏขึ้นในงานศิลปะอยู่บ่อยครั้ง แล้วเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งก็ตามมาก็ย่อมเป็นสิ่งใหม่ ยกตัวอย่างงานของ Maurizio Cattelan ศิลปินชาวอิตาลีผู้สร้างสรรค์ผลงานในนิทรรศการ Fondation Beyeler โดยศิลปินได้นำหุ่นม้ามาติดตั้งตามกำแพง สูงจากพื้นราว 4 – 5 เมตร โดยมีลักษณะตัวหัวของม้าออก นำฝั่งหน้าม้าเข้ากำแพงกั้นออกนอกกำแพง ผู้ชมจะต้องชมงานในลักษณะที่ผลงานอยู่สูงกว่าผู้ชมด้วยการเงยหน้ามองผลงาน ผลงานชุดนี้ของศิลปินได้เปลี่ยนห้องในหอศิลป์ธรรมดา ให้กลายเป็นเหมือนเหตุการณ์โศกนาฏกรรมของม้า โดยปกติสัดส่วนของสัตว์ที่นำมาประดับกำแพงส่วนมากมักจะเป็นส่วนหัวเท่านั้น แต่ผลงานชุดนี้ศิลปินกลับเลือกใช้ส่วนท้ายตั้งแต่หัวลงมาประดับกำแพง ซึ่งเป็นการทำให้เกิดความรู้สึกโคดเคี้ยว อ้างว้างพยายามที่จะหลบหนีความสันโดษการเปลี่ยนแปลงไปสู่ฝูง ผลงานชุดนี้ได้สร้าง หรือ เปลี่ยนแปลงความรู้สึกของประสบการณ์แต่ละบุคคลไปสู่การเคลื่อนไหวอย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ

สื่อเนื่องจากรูปแบบแนวคิด และ การติดตั้งของผลงานชุดนี้ ได้ส่งผลให้ผลงานสื่อแสดงออกถึงการเปลี่ยนบริบท นำพาให้เห็นถึงสิ่งใหม่อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ศึกษาสนใจอย่างมากในการนำเสนอรูปแบบผลงานของศิลปินที่สามารถเปลี่ยนความหมายความรู้สึกของสถานที่เดิม พาให้ผู้ชมดำเนินไปตามในสิ่งที่ศิลปินต้องการจะเล่าได้อย่างดี จึงเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาได้ศึกษา และนำมาพัฒนาจนไปถึงการแก้ไขปัญหาในผลงานของตน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

จากการเก็บศึกษาขั้นควำข้อมูลจากบทความและเว็บไซต์ต่าง ๆ ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ ผู้ศึกษาจึงสรุปมาเป็นการสร้างสรรค์ผลงานตามองค์ประกอบ ตั้งแต่การวิเคราะห์ ทฤษฎี สำรวจสิ่งที่สนใจ และ ทดลองเทคนิคกับวัสดุ เพื่อหาความเป็นไปได้ในการแสดงออกผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ตลอดจนถึงการนำเสนอผลงานแก่ผู้ชม

ผลงานประติมากรรมในศิลปนิพนธ์ของผู้ศึกษา ได้สร้างจากวัสดุจากธรรมชาติ นำมาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการเย็บ ปัก ถัก ร้อย เพื่อให้เกิดรูปทรงที่แตกต่าง นำเสนอให้ผู้ชมงานเกิดการรับรู้แปลกใหม่ต่อวัสดุที่มาจากธรรมชาติ ที่เป็นไปตามประสบการณ์ของผู้ชมงานแต่ละคน เพื่อแสดงถึงความงามที่เกิดขึ้น และ เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

โดยในผลงานแต่ละชิ้นมีขั้นตอนต่างๆดังนี้

1. การสร้างสรรค์

- 1.1 สำรวจวัสดุรอบตัวที่สนใจ
- 1.2 ทดลองหาความเป็นไปได้ของวัสดุ กับเทคนิคที่สนใจว่าสามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงานได้ในลักษณะรูปแบบใด รวมไปถึงระยะเวลาที่วัสดุสามารถคงอยู่
- 1.3 ร่างภาพต้นแบบ ปรับเปลี่ยนแก้ไขหาความลงตัว เพื่อให้ผลงานสามารถแสดงออกถึงแนวคิดได้ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด
- 1.4 ปฏิบัติตามขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
- 1.5 ตัดต้งนำเสนอผลงานแก่ผู้ชมผลงาน ให้สอดคล้องกับประเด็น และเหมาะสมกับผลงาน

2. การประมวลทางความคิด

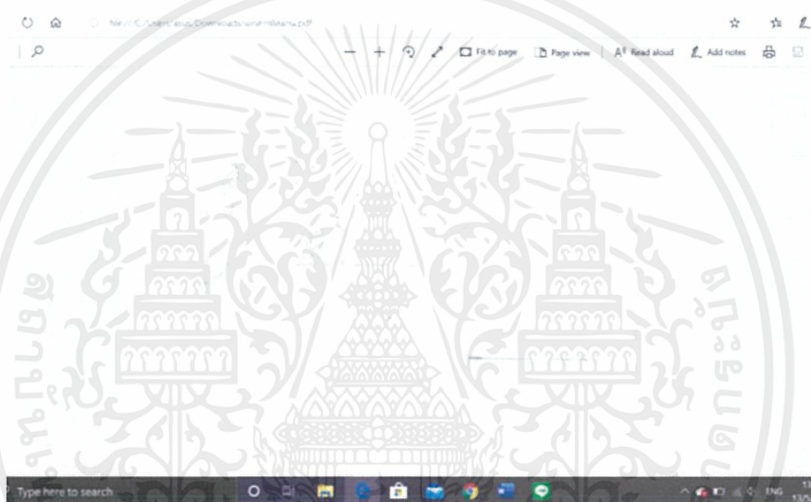
- 2.1 คัดกรองประเด็นที่เกี่ยวข้อง และ ตีความจากข้อมูลกรณีศึกษาจากทฤษฎีอ้างอิง ข้อมูลเชิงประจักษ์วิเคราะห์เนื้อหา เพื่อถอดความหมายแฝง และ สร้างทัศนคติต่อประเด็น
- 2.2 สรุปความคิดที่ต้องการนำเสนอในแต่ละประเด็น เพื่อหาความเป็นไปได้โดยแสดงออกด้วยภาษาทางศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

3.1.1 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ผู้ศึกษาได้พัฒนาภาพร่างมาจากผลงานชุดเก่าที่เคยผ่านการทดลองจากวัสดุ หาคความเป็นไปได้ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยผลงานศิลปนิพนธ์ชุดแรกของผู้ศึกษาเลือกใช้เปลือกสับปะรด นำมาสร้างผลงานแสดงความงามที่อิสระของรูปทรง และ พื้นผิว ในลักษณะเป็นแผ่นผืนใหญ่ลื้อไปกับกับ วัสดุที่บันทึกภาพผลงานขณะวัสดุที่เป็นส่วนของธรรมชาติ คือ สับปะรดยังคงสภาพสดจนกระทั่งเริ่มเปลี่ยนลักษณะทางกายภาพ ในลักษณะเหี่ยวแห้งไปตามกาลเวลา

ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

3.1.2 กระบวนการสร้างผลงาน

ขั้นตอนในสร้างสรรค์ผลงาน เป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างรูปทรงประติมากรรม เป็นการรวบรวมความคิด และ จินตนาการเพื่อให้เกิดรูปทรง ใช้ในการสื่อสารเรื่องราว ประเด็นที่สำคัญ มีความเป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย โดยให้เห็นถึงรูปลักษณะที่มีความสำคัญโดยผ่านกระบวนการร่างภาพเป็นลายเส้น 2 มิติ นำไปสู่การสร้างรูปทรง 3 มิติ จำลองด้วยกระดาษเพื่อหาความสมบูรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ผู้ศึกษาได้แบ่งการทำงานออกเป็น 2 รูปแบบเนื่องจากในหนึ่งชุดมีผลงานจำนวน 2 ชิ้น ชิ้นแรก คือ เปลือกสับปะรดที่ถูกเย็บต่อกันเป็นผืนขนาดหนึ่งด้านของห้อง ชิ้นสุดท้าย คือ วัสดุบันทึกช่วงเวลาของผลงานตั้งแต่อยู่ในสภาพสดจนถึงเหี่ยวแห้ง ในการทำงานของชิ้นแรกเนื่องจากผลงานมีขนาดที่ใหญ่ จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการทำมาก ในขณะที่ชิ้นที่เป็นวัสดุต้องใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลามากเช่นกัน เนื่องจากระยะเวลาในการแห้งของสตัปเปอร์ ก่อนข้างใกล้เคียงกับจำนวนระยะเวลาที่ต้องใช้สร้างผลงานจึงต้องทำผลงานทั้งสองชิ้นพร้อม ๆ กัน

3.1.3 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

อุปกรณ์ชิ้นที่ 1

1. เข็มเย็บผ้าขนาดที่ใช้ถนัดมือ
2. เข็มคัตโค้ง
3. เข็มหมุด
4. เข็มร้อยมาลัย
5. ด้ายเย็บผ้า
6. กรรไกร

ภาพที่ 14 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 (1)

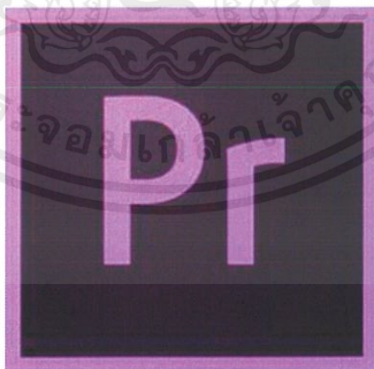
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ภาพอุปกรณ์ชิ้นที่ 1 (2)

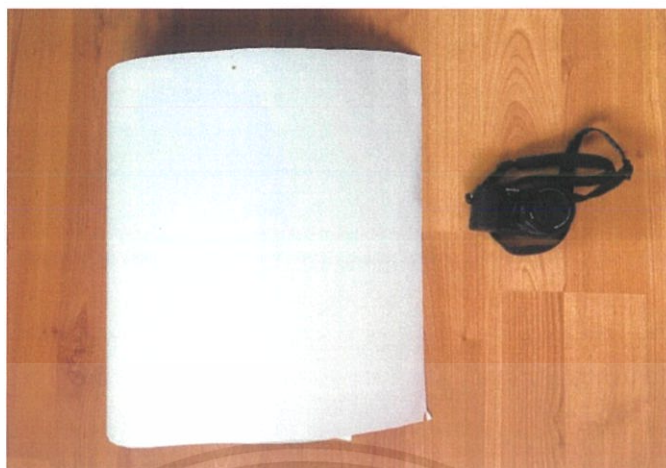
อุปกรณ์ชิ้นที่ 2

1. โปรแกรมตัดต่อพรีเมียร์โปร (Adobe Premiere Pro)
2. กล้องดิจิทัลถ่ายวิดีโอ
3. กระดาษเทาขาว
4. ไฟสปอร์ตไลท์
5. พัดลมตั้งโต๊ะ

ภาพที่ 16 ภาพโปรแกรมตัดต่อพรีเมียร์โปร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพกล่องดิจิตอล และ กระจายเทาขาว

ภาพที่ 18 ภาพไฟสปอร์ตไลท์

ภาพที่ 19 ภาพพัดลมตั้งโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 ขั้นตอนการทำงานผลงานศิลปะประดิษฐ์ชุดที่ 1

การทำงานชิ้นที่ 1

คัดเลือกเปลือกสัปปะรดออกจากเนื้อ และ แยกส่วนหัวกับส่วนก้นของสัปปะรดออกไว้ เพื่อไว้ใช้วางในตำแหน่งที่เหมาะสม นำด้ายร้อยเข้ากับเข็มปกติที่จับถนัด (จากภาพอุปกรณ์มีเข็มหลายรูปแบบ ดังนั้นการเลือกเข็มแต่ละชนิดมาใช้งานจะขึ้นอยู่กับลักษณะรูปร่าง และ ความหนาของเปลือกสัปปะรด เช่นช่วงที่เปลือกแข็งแรงมีขนาดยาวจะเลือกใช้เข็มร้อยมาลัย เพื่อลดเวลาในการทำงานส่งผลให้ผลงานเสร็จเร็วขึ้น) ต่อมาเลือกเปลือกสัปปะรดที่มีรอยขอบสามารถต่อกันกับเปลือกแผ่นอื่นได้มาวางต่อกัน จากนั้นจึงใช้เข็มที่ร้อยด้ายเสร็จแล้ว นำมาเย็บเปลือกแต่ละชิ้นให้ติดกันในการเย็บแบบเนา และ สอย เปลี่ยนสลับตามความเหมาะสมของขอบเปลือกสัปปะรดแต่ละชิ้น

ภาพที่ 20 นำเปลือกสัปปะรดมาเย็บต่อกัน

เย็บเปลือกสัปปะรดจนได้ขนาดที่สามารถแบ่งเก็บในพื้นที่จำกัด ได้ประมาณขนาดเอ 3 จากนั้นทำต่อไปเรื่อย ๆ จนได้ปริมาณที่มากพอจนสามารถนำมารวมกันจนขนาดที่พอเหมาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 เปลือกสับประรดด้านหลัง (ภาพถ่ายโดยผู้จัดทำศิลปนิพนธ์,2562)

ภาพที่ 22 เปลือกสับประรดด้านหน้า (ภาพถ่ายโดยผู้จัดทำศิลปนิพนธ์,2562)

ต่อมาเมื่อเริ่มเย็บสับประรดได้จำนวนที่มากพอสำหรับขนาดผลงานที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำชิ้นส่วนที่เปลือกสับประรดที่เย็บเสร็จแล้วขนาดเอ 3 มาต่อรวมกันให้ได้ตามขนาดที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 ภาพการนำเปลือกสัปะรดมาต่อกันเพื่อเพิ่มขนาด

ภาพที่ 24 ภาพการนำเปลือกสัปะรดมาต่อกันเพื่อเพิ่มขนาด (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานชิ้นที่ 2

นำเปลือกสัปะปรดมาเชื่อมต่อกันให้ได้ขนาดประมาณแอม 4 เนื่องเป็นขนาดที่เมื่อทดลองถ่ายในกล้องออกมาดูดีเห็นรายละเอียดชัดเจน นำกระดาษเทาขาวมาติดกับพื้นโต๊ะแล้วจึงนำเปลือกสัปะปรดที่เย็บเสร็จมาวางบนกระดาษเทาขาวที่เตรียมไว้ จากนั้นกางขาตั้งกล้องนำมาติดกับตัวกล้อง กดกล้องลงให้ได้มุมภาพที่ต้องการ แล้วกดอัดวิดีโออย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเปลือกสัปะปรดแห้งสนิท (ควรเตรียมแบตเตอรี่ไว้เพื่อให้สามารถถ่ายวิดีโอได้อย่างต่อเนื่องมากที่สุด)

เมื่อได้วิดีโอทั้งหมดมาแล้วจึงนำวิดีโอเหล่านั้นมาต่อรวมกัน และ ปรับความเร็ว แสง เสียง รวมไปถึงการครอบภาพให้ดูสมูทผ่าน โปรแกรมพีเอ็มวีอาร์ (อธิบายขั้นตอนการตัดต่อวิดีโอในผลงานชุดที่ 2)

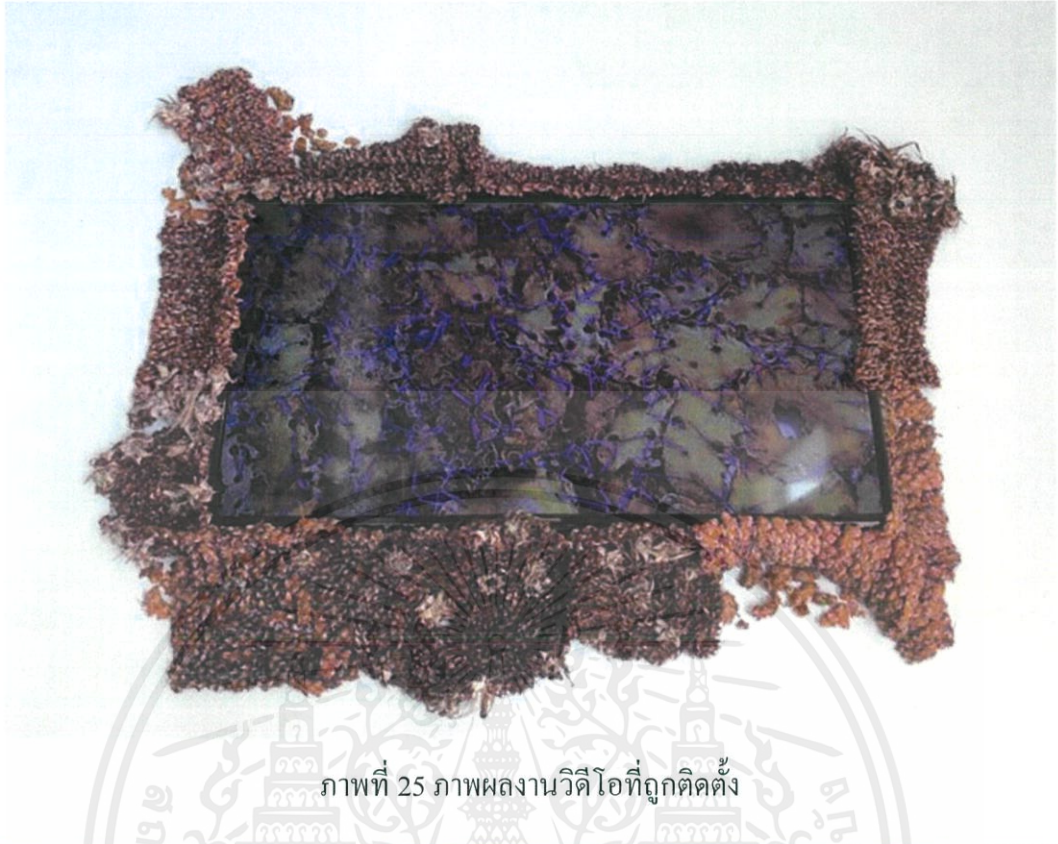
3.1.5 การติดตั้งผลงาน

ขั้นตอนการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1

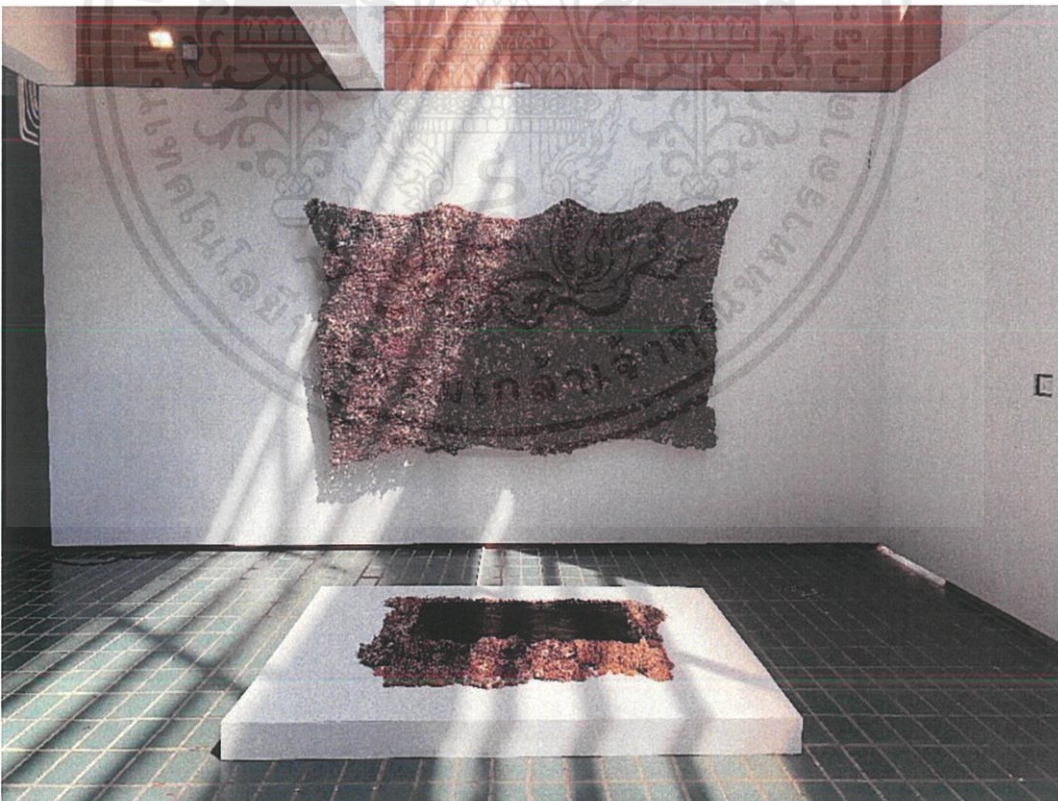
เนื่องจากผลงานมีขนาดใหญ่จึงทำให้มีน้ำหนักมาก การติดตั้งตามรูปแบบภาพร่างคือการติดกับกำแพง จึงต้องใช้ฉากเหล็กเป็นตัวช่วยในการยึดเข้ากับกำแพง โดยวางตำแหน่งของขนาดเปลือกสัปะปรด และ ใช้ฉากขนาด 20 x 20 เซนติเมตร จำนวน 15 ตัว ยึดเข้ากับกำแพงตามตำแหน่งที่วางไว้ จากนั้นจึงนำเปลือกสัปะปรดที่เย็บเสร็จสมบูรณ์มาแขวนที่ปลายอีกด้านของฉากตามตำแหน่งยึดฉากไว้ก่อนหน้า

ขั้นตอนการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 2

นำทีวีมาวางบนฐานสี่ขาขนาด 120 x 70 x 20 เซนติเมตร ในอยู่ในจุดกึ่งกลางของฐาน เเจาะรูฐานด้วยสว่านตามตำแหน่งของปลั๊กทีวี จากนั้นนำปลั๊กทีวีเสียบกับปลั๊กพ่วงเดินสายยาว ไปจนถึงปลั๊กหลักที่ติดอยู่กับกำแพง และ ในส่วนสายไฟที่เลยออกมานอกฐาน ให้เก็บความเรียบร้อยด้วยลวดเก็บสายไฟขนาดพอดีกับสายปลั๊กพ่วง โดยตัดตามทางของสายไฟเพื่อให้ผลงานสมบูรณ์มากขึ้น จากนั้นนำแปดไดร์ฟเสียบเข้ากับทีวีพร้อมกับกดเล่นวิดีโอผลงาน

ภาพที่ 25 ภาพผลงานวิดีโอที่ถูกติดตั้ง

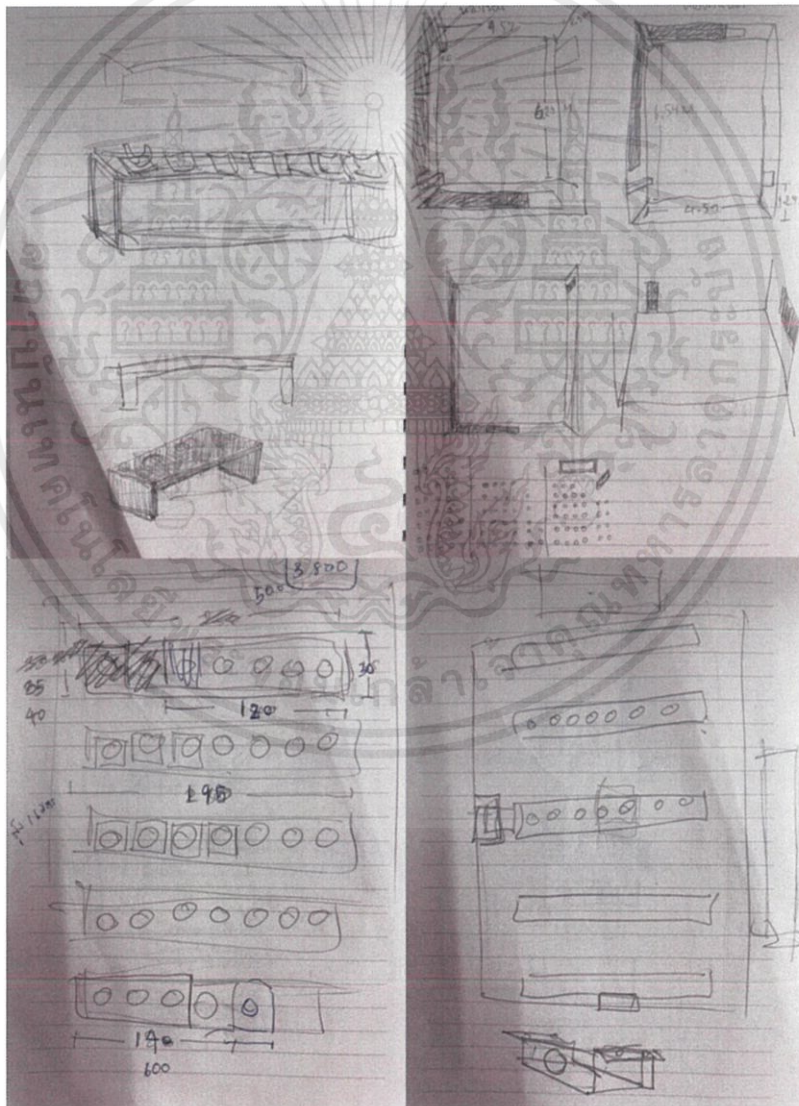
ภาพที่ 26 ภาพผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 เมื่อถูกติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

3.2.1 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

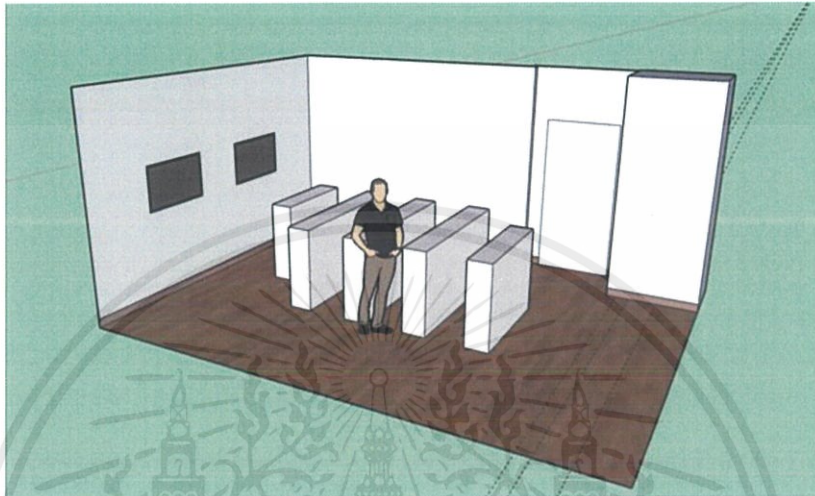
ในส่วนของผลงานชุดที่ 2 ผู้ศึกษาได้มีการอ้างอิงจากผลงานชุดที่ 1 โดยนำเนื้อหา และภาพร่างมาปรับแก้ไขเพื่อเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอผลงาน เพิ่มจำนวนชิ้นงานเป็นจำนวน 30 ชิ้น เน้นรูปแบบการจัดวางมากขึ้นด้วยการจัดวางในห้อง วางตัวผลงานลงบนฐานสีขาวพร้อมกับฉายผลงานวิดีโอ 2 ชั้นที่กำแพงทั้งสองฝั่งของห้อง เนื่องจากผลงานมีจำนวนมากจึงพบปัญหาการจัดวางที่ไม่ลงตัว ทำให้ต้องมีการจัดตำแหน่งในภาพร่างทุกมุมมอง รวมไปถึงการเลือกใช้ฐานที่มีลักษณะเหมาะสมกับผลงานทั้งหมด

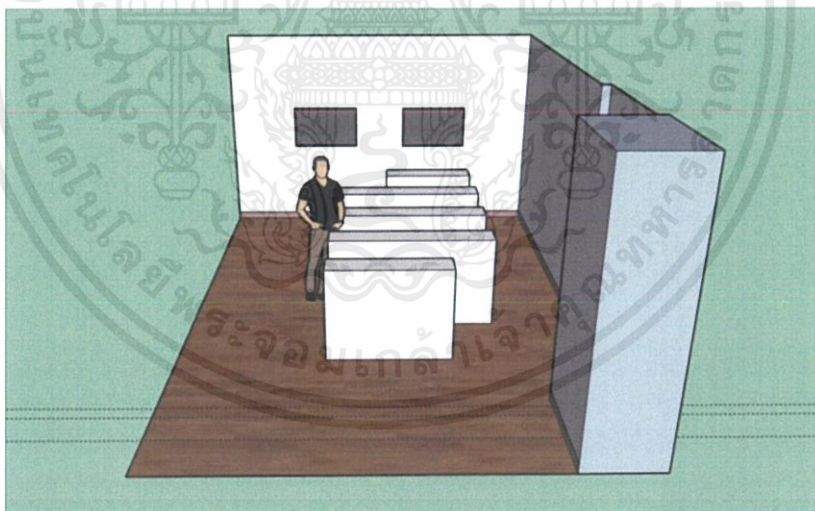
ภาพที่ 27 ภาพร่างรูปที่ 1 ของผลงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปัญหาในภาพร่างรูปที่ 1 ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนต่อกระบวนการสร้างผลงานทั้งหมด จึงต้องปรับให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นผ่านโปรแกรม Sketch Up โดยสร้างห้องเท่าขนาดจริง และ ฐานงานขนาดที่ต้องการจริงทั้งหมดมาทดลองวางในห้อง เพื่อหาความลงตัวเหมาะสมในการจัดวางผลงาน จึงแสดงผลออกมาได้ตามแบบภาพร่างรูปที่ 2

ภาพที่ 28 ภาพร่างรูปที่ 2 (1)

ภาพที่ 29 ภาพร่างรูปที่ 2 (2)

3.2.2 กระบวนการสร้างผลงาน

เนื่องจากการนำเสนอของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 เลือกใช้สื่อในการนำเสนอ 2 สื่อ คือ วิดีโอ และประติมากรรมเช่นเดียวกับชุดที่ 1 ดังนั้นการแบ่งขั้นตอนการทำงาน จึงไม่ต่างจากชุดที่ 1 มาก เพียงแต่ต้องแบ่งการทำงานละเอียดมากขึ้น เพราะผลงานชุดนี้มีองค์ประกอบมาก ผลงานทุกชิ้นจึงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มทำควบคู่กับผลงานชุดที่ 1 มาในระยะหนึ่งเพื่อให้ทันต่อกำหนดการประเมินผลงาน การทำงานแบ่งออกมาได้ตามช่วงเวลาดังนี้ โดยเทียบกับผลงานชุดที่ 1

สีชมพู คือ ชุดที่ 1

สีเขียว คือ ชุดที่ 2

สีดำ คือ กำหนดประเมิน

	มกราคม				กุมภาพันธ์				มีนาคม				เมษายน				
กำหนดประเมิน (วันที่ของแต่ละ อาทิตย์)	5	12	19	26	1	9	16	23	1	8	15	22	29	5	12	19	26
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	11	18	25	31	8	15	22	29	7	14	21	28	4	11	18	25	30
สัปดาห์ชุดที่ 1																	
วิดีโอชุดที่ 1																	
ผลไม้ 30 ชิ้น																	
วิดีโอชุดที่ 2																	
ฐานติดตั้งงาน																	

3.2.3 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

อุปกรณ์ชิ้นที่ 1 (ประติมากรรม 30 ชิ้น)

1. กรรไกรตัดด้าย
2. เข็มเย็บผ้าขนาดต่าง ๆ
3. เข็มดัดโค้ง
4. ตะขอสอดด้าย
5. เข็มหมุด
6. เข็มเย็บกระดาษ
7. กาว E600
8. เกสรดอกไม้ปลอม
9. ด้าย
10. คลิปหนีบกระดาษ
11. ลูกบิด
12. เลื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 ขั้นตอนการทำงานผลงานศิลปะขั้นชุดที่ 1

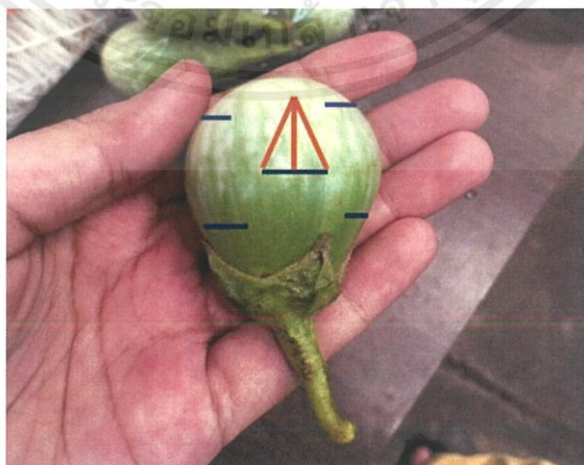
การทำงานชิ้นที่ 1

ชิ้นที่ 1 ประกอบไปด้วยผลงานทั้งหมด 30 ชิ้น ที่มีรูปร่างลักษณะแตกต่างกัน แต่ขั้นตอนหรือเทคนิคที่ใช้สร้างผลงานคล้ายกัน ดังนั้นจึงยกตัวอย่างขั้นตอนการทำงานเพียงบางส่วนเท่านั้น มะเขือ เริ่มจากเลือกมะเขือที่มีลูกใหญ่เพื่อง่ายต่อการทำงาน จากนั้นเลือกตำแหน่งที่ต้องเย็บ โดยการขีดเป็นเส้นตรง

ภาพที่ 32 ภาพวางตำแหน่งปักมะเขือ

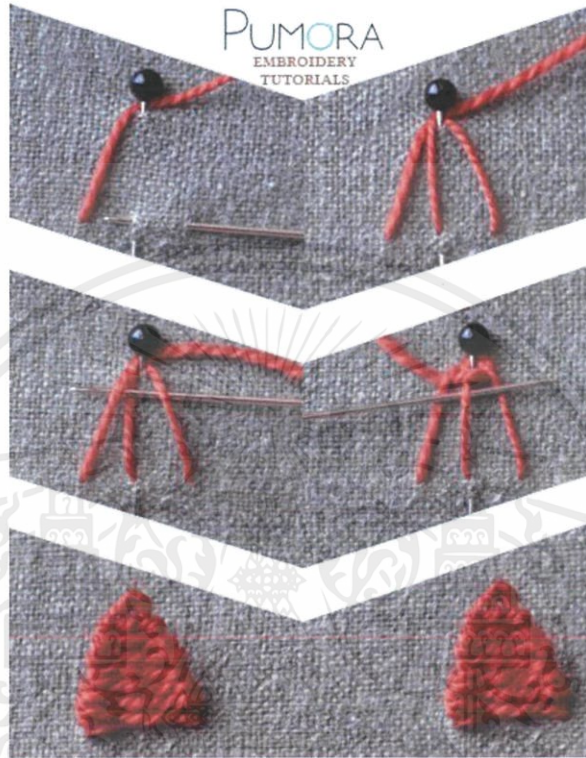
จากนั้นร้อยด้ายเข้ากับเข็มเย็บเข้าจากปลายเส้นสีน้ำเงิน จากข้างใดข้างหนึ่งไปสู่อีกข้างหนึ่ง ต่อมาใช้เข็มหมุดปักที่ปลายสามเหลี่ยมสีส้ม นำด้ายที่ปักเข้ามะเขือมาคล้องกับเข็มหมุดแล้วเย็บอีกรอบ โดยให้ปลายเข็มออกทางเส้นแกนสีส้ม

ภาพที่ 33 ภาพตำแหน่งร้อยด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำเข็มออกมาจากแกนเส้นสีส้มฝั่งที่ติดกับเส้นสีน้ำเงินเสร็จ นำมาคล้องเข้ากับเข็มหมุด แล้วคล้องเข้ากับได้ด้ายสีส้มฝั่งขวา ทับสีเส้นแกนสีส้มอีกครั้ง จากนั้นจึงเริ่มถักด้ายตามขั้นตอนที่ศึกษาจนด้ายทั้งหมดเต็มยาวลงมาถึงเส้นฐานสีน้ำเงิน แล้วมัดเก็บปลายด้ายให้เรียบร้อย

ภาพที่ 34 ภาพวิธีถักด้ายที่นำมาใช้กับมะเขือ (Anne, 2019 : Online)

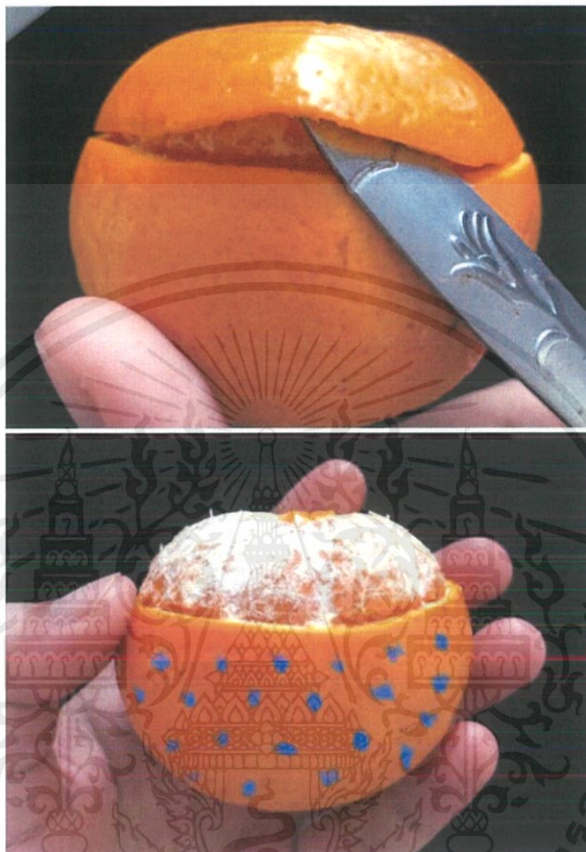
หลังจากทำตามขั้นตอนทั้งหมดผลลัพธ์การถักออกมาในรูปแบบสามเหลี่ยมหนึ่งอัน จากนั้นทำเช่นเดิมตามทุกตำแหน่งที่เลือกไว้ตามเส้นสีน้ำเงินจนครบ จึงได้ผลงานที่สำเร็จของมะเขือ

ภาพที่ 35 ภาพผลงานมะเขือเสร็จสมบูรณ์

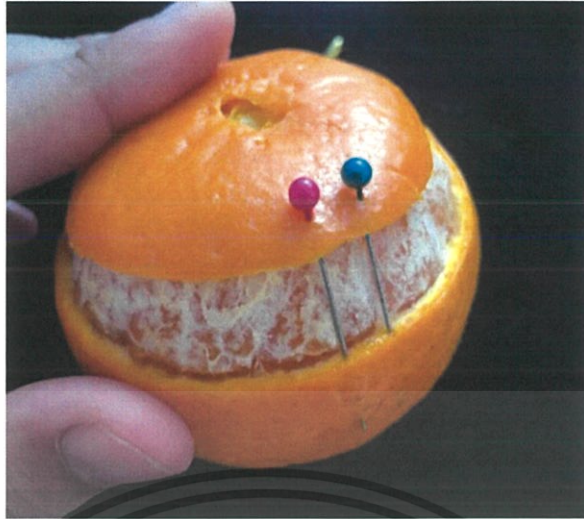
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส้ม เริ่มจากเลือกส้มขนาดเหมาะสมกับการทำงาน ร่างตำแหน่งที่ต้องการตัดเปลือกออกโดยใช้มีดกรีดบาง ๆ ให้พอดีกับความหนาของเปลือกส้ม ใช้ปลายซันสอดเข้าไปเปลือก หมุนซันให้รอบเปลือกส้มตามรอยที่กรีดไว้แล้วดึงเปลือกออก

ภาพที่ 36 ภาพการปลอกเปลือกส้ม

หลังจากดึงเปลือกส้มส่วนบนออกเรียบร้อยแล้ว เริ่มวางตำแหน่งที่ต้องปักลูกบิดตามจุดสีฟ้า ดังภาพ จากนั้นใช้เข็มทิ่มตามจุดเป็นการเปิดรูเพื่อให้ใส่ลูกบิดเข้าไปง่ายขึ้น และการใส่ลูกบิดต้องใช้แรงมือเท่านั้นห้ามใช้อุปกรณ์ช่วย เนื่องจากทำให้เปลือกส้มข้างในขาดได้ โดยปักลูกบิดทั้งหมดรอบลูกส้ม ช่วงล่างจนครบทุกจุดที่วางตำแหน่งไว้ทั้งลูก

ภาพที่ 37 ภาพปิดเข็มหมุด

จากนั้นนำเปลือกส้มที่ปลอกออกไปในตอนแรกมาตัดขอบให้สั้นลง นำมาครอบกับเนื้อส้มที่เดิมแล้วนำเข็มหมุดปักจากเปลือกด้านบน ลงมาที่สันเปลือกด้านล่างจนครบรอบวงทั้งหมดของเปลือก เมื่อทำตามขั้นตอนทั้งหมดจึงได้ผลงานสำเร็จของผลส้ม

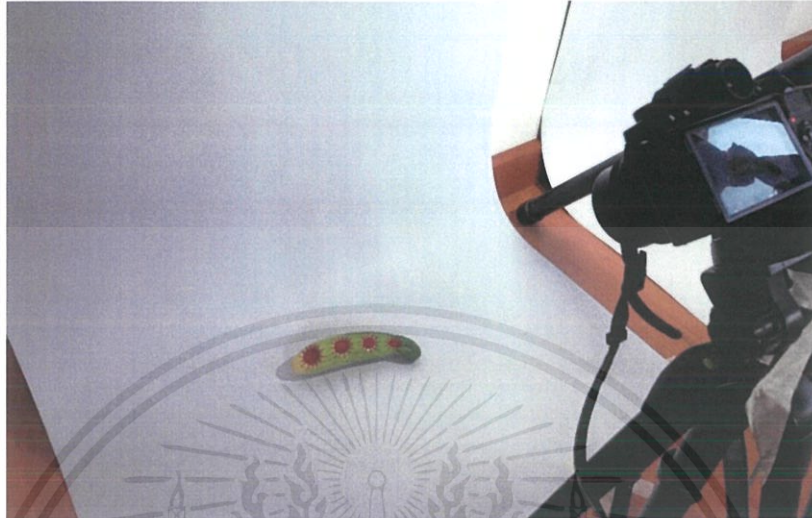
ภาพที่ 38 ภาพผลงานส้มเสร็จสมบูรณ์

การทำงานชิ้นที่ 2

เริ่มจากนำแดงความมาสร้างสรรค์ผลงานจนเสร็จสมบูรณ์ จากนั้นนำกระดาษเทาขาวติดเทปกับปลายกระดาษทั้งสองฝั่งของกระดาษ ด้านหนึ่งปลายอยู่ที่กำแพง อีกด้านหนึ่งปลายอยู่ที่พื้นแล้ววาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตงกวาไว้ตรงกลางกระดาษคั่นที่อยู่พื้น (ไม่ควรทำที่พื้นควรมีโต๊ะหรือพื้นที่เหมาะสมกับการทำงานมากกว่า เนื่องจากปัญหาสถานที่ทำให้ต้องทำเช่นนี้)

ภาพที่ 39 ภาพการจัดที่บันทึกวิดีโอ

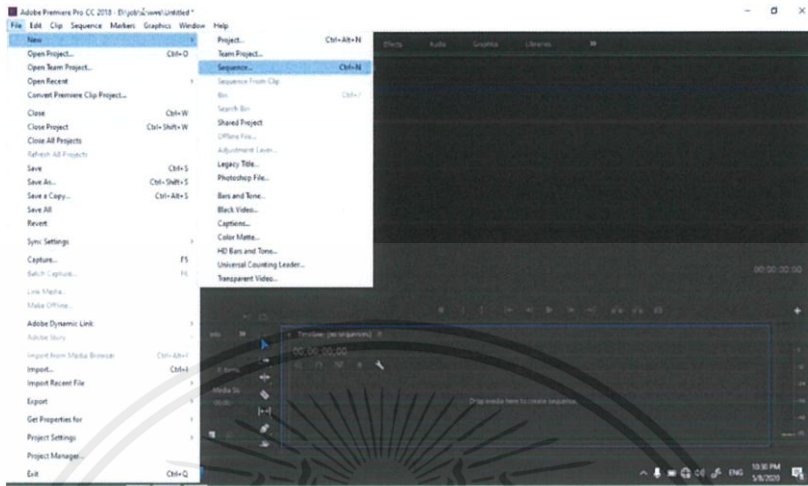
จากนั้นเลือกตำแหน่งการวางกล้องให้เหมาะสม ควรวางกึ่งกลางของผลงานหรือวัดจากกึ่งกลางกระดาษเทาขาว ติดกล้องเข้ากับขาตั้ง เลือกมุมมองที่องค์ประกอบสมดุลแล้วกดบันทึกวิดีโอ โดยบันทึกอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งแตงกวาเหี่ยวแห้งมากที่สุด

ภาพที่ 40 ภาพบันทึกวิดีโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากบันทึกวิดีโอทั้งหมดเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มขั้นตอนการตัดต่อวิดีโอโดยใช้โปรแกรมฟรีเมียร์โปร เริ่มจากเปิดโปรแกรมกด New > Sequence

ภาพที่ 41 ภาพการปรับพื้นที่ว่างสำหรับวิดีโอ

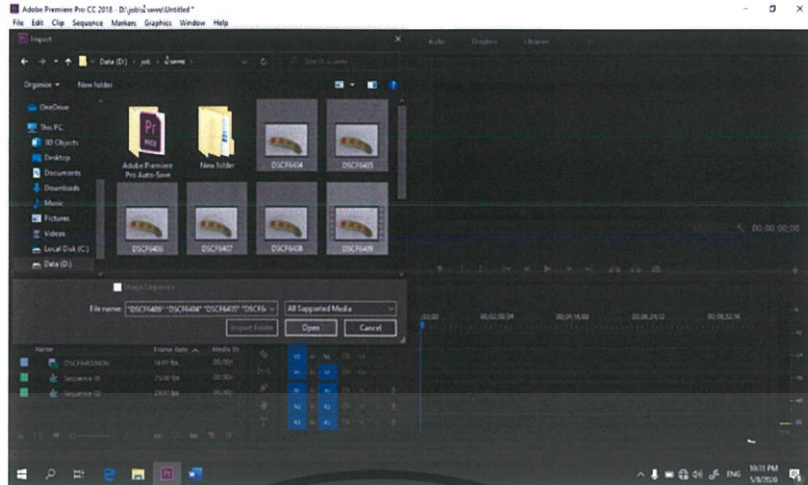
จากนั้นเลือกปรับพื้นที่ว่างสำหรับวิดีโอ ปรับความคมชัดเลือก HDV1803p30 และ ตั้งชื่อไฟล์งานที่กำลังเริ่มตัด จากนั้นกด OK

ภาพที่ 42 ภาพเลือกขนาด และ ความคมชัดวิดีโอ

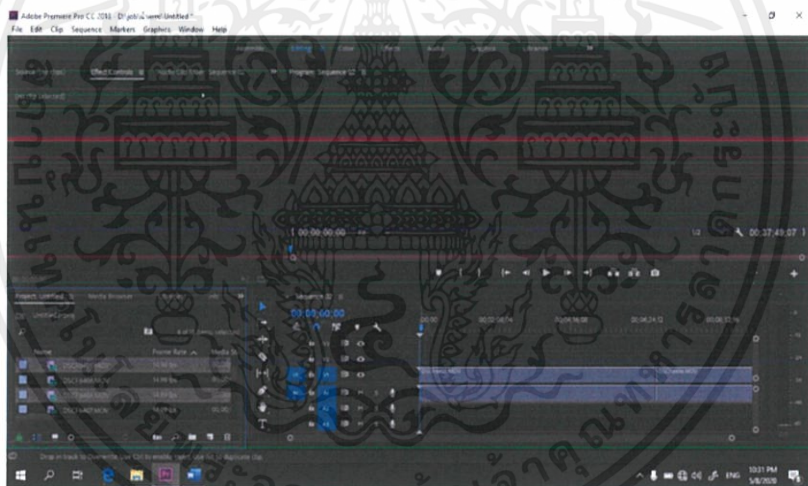
เมื่อตั้งค่าขนาดไฟล์ และ ปรับพื้นที่ว่างสำหรับวิดีโอเสร็จแล้ว ให้กดคลิกขวาที่เมาส์จากนั้นกด Import หลังจากกดหน้าจอจะปรากฏไฟล์วิดีโอทั้งหมดที่ลงไว้ จากนั้นกดเลือกวิดีโอที่ต้องใช้ตัดแล้วกด Open

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 ภาพเลือกไฟล์วิดีโอ

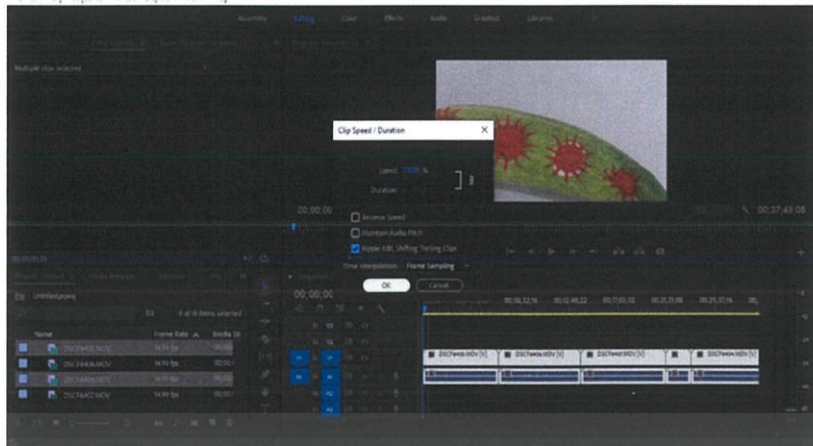
นำวิดีโอทั้งหมดมาเรียงต่อกัน โดยเรียงจากคลิปที่บันทึกครั้งแรกสุด คือ ตอนที่แสงทวาสดจนกระทั่งคลิปสุดท้าย คือ ตอนที่แสงทวาเหี่ยวแห้ง

ภาพที่ 44 ภาพวางวิดีโอทั้งหมด

เมื่อนำวิดีโอทั้งหมดเรียงต่อกันเรียบร้อยแล้ว กดคลิกขวาที่เม้าส์จากนั้นเลือก Speed/Duration โปรแกรมแสดงหน้าต่างให้ตั้งค่าความเร็วในการเล่นของวิดีโอ เนื่องจากวิดีโอทั้งหมดเมื่อนำมารวมกันมีความยาวประมาณ 60 ชั่วโมง ดังนั้นการปรับความเร็วของวิดีโอทั้งหมดใหม่จึงต้องใช้ความเร็วมากกว่าปกติ โดยตั้งค่าที่ 10000% เท่ากับ 100 เท่าของความเร็วปกติจากวิดีโอเดิม เมื่อปรับทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว จึงกดบันทึกผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ภาพปรับความเร็วของวิดีโอ

3.2.5 การติดตั้งผลงาน

ขั้นตอนการติดตั้งผลงานขั้นที่ 1

นำแท่นสี่เหลี่ยมทั้งสี่เหลี่ยมทั้ง 5 แท่นมาทาสีขาว ขัดเก็ยรอยระเอียดให้เรียบร้อย จากนั้นวางแท่นในห้องตามรูปแบบภาพร่าง ตำแหน่งการวางของแท่นอ้างอิงมาจากรูปแบบของปฏิทิน จากนั้นนำผลงานทั้งหมด 30 ชิ้น วางเรียงกันตามความแห้งจนไปถึงสุด วางตามตำแหน่งของแต่ละวัน แท่นวางงาน คือ สัปดาห์ ผลงาน คือ จำนวนวัน โดยแท่นหน้าสุด คือ สัปดาห์แรกของเดือน

ขั้นตอนการติดตั้งผลงานขั้นที่ 2

เริ่มจากเก็บความเรียบร้อยของกำแพงด้วยการขัดคราบดำ รอยต่าง ๆ จากนั้นทาสีกำแพงด้วยสีขาวเบอร์สีเดียวกันที่ใช้ทาแท่น จากนั้นนำทีวีติดตั้งกับที่กำแพงทั้งสองฝั่ง ฝั่งละหนึ่งเครื่อง เสียบ Flash Drive ที่บันทึกผลงานไว้เข้ากับทีวีทั้งสองฝั่งแล้วเปิดฉายวิดีโอ

ภาพที่ 46 ภาพผลงานหลังถูกติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ผลงาน เป็นการวิเคราะห์จากผู้ศึกษา โดยการปรับวิสัยทัศน์ของผู้ศึกษาให้อยู่ในสถานะเดียวกันกับผู้ชมผลงาน เพื่อการตรวจสอบผลสำเร็จของผลงานแต่ละชิ้น ทำการวิเคราะห์ทั้งในเชิงองค์ประกอบทางกายภาพ และ เชิงเนื้อหาจากผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ โดยข้อมูลในการวิเคราะห์ส่วนหนึ่งมาจากผู้ชมผลงาน

ผลงานสร้างสรรค์ในโครงการศิลปนิพนธ์ “ความงาม ช่วงเวลา และ การเปลี่ยนแปลง” มีทั้งหมด 2 ชุด ซึ่งผลงานมีลักษณะแตกต่างกัน แต่ถูกนำเสนอในรูปแบบที่คล้ายกัน โดยที่รูปแบบของชุดที่สองได้ถูกพัฒนามาจากชุดแรก โดยผลงานชุดแรกทั้งหมด 2 ชิ้น ชิ้นแรกนำเสนอผลงานในรูปแบบการติดกับผนัง ชิ้นที่สองนำเสนอในเทคนิคสื่อวิดีโอ ส่วนผลงานชุดที่สองมีทั้งหมด 32 ชิ้น นำเสนอในเทคนิคสื่อวิดีโอ 2 ชิ้น และตัวงานประติมากรรมจำนวน 30 ชิ้น ซึ่งผลงานทั้งสองชุดมีเนื้อหาเกี่ยวกับความงาม ช่วงเวลา การเปลี่ยนแปลงเหมือนกัน ผลงานทั้งสองชุดเป็นประเด็นแยกย่อยจากหัวข้อโครงการ และได้ถูกปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามเทคนิคหรือเนื้อหา ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานออกมาดังต่อไปนี้

4.1 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 47 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

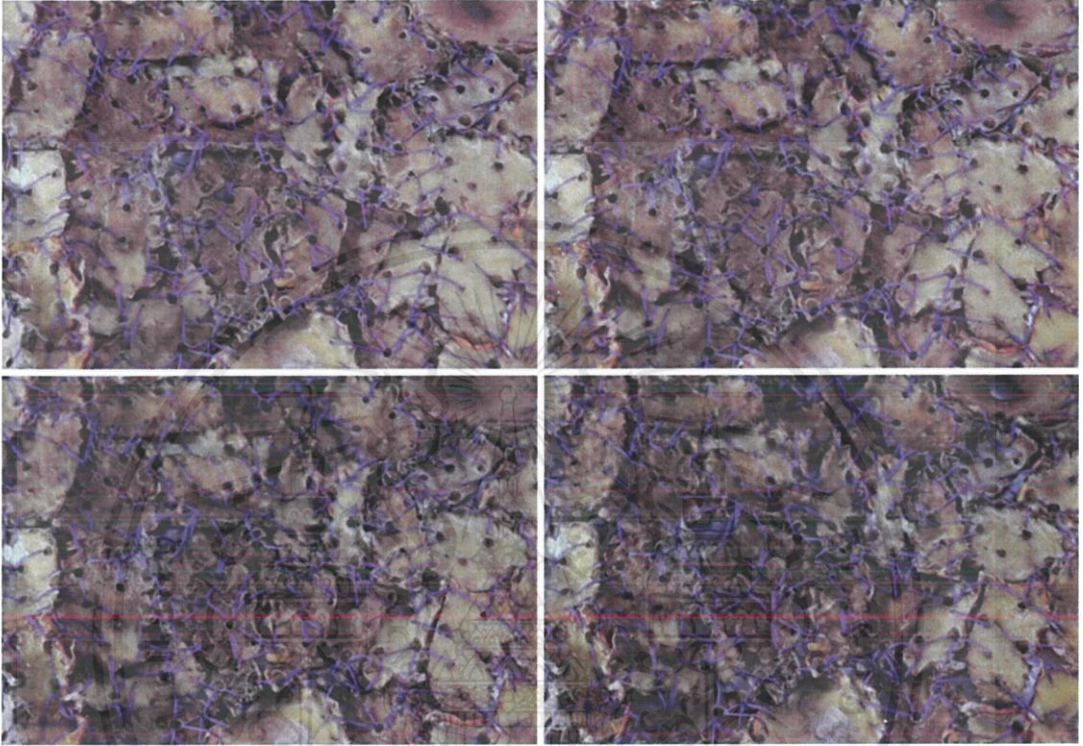
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 เป็นการนำเสนอรูปแบบของศิลปะจัดวาง โดยใช้สื่อศิลปะออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ ประติมากรรม และ วิดีโอ

4.1.1 ประติมากรรม

เปลือกสับประรดที่ถูกนำมาเย็บติดต่อกันจนเป็นผืนขนาดใหญ่ ถูกแขวนติดเข้ากับกำแพงในลักษณะตั้งตามแนวความยาวของผลงาน ขนาดประมาณ 250 x 120 เซนติเมตร เปลือกสับประรดในแต่ละจุดมีลักษณะแห้งไม่เท่ากัน เมื่อมองผลงานจากระยะไกลเปลือกสับประรดอาจไม่แสดงผลของวัสดุเท่ากับการมองในระยะใกล้ แต่กลับแสดงผลให้จินตนาการไปถึงสิ่งอื่น

เนื่องจากการเลือกใช้เปลือกสับประรดซึ่งเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติ การแสดงผลของตัวงานเมื่อถูกนำมารวมเข้ากับเทคนิคเย็บ โดยใช้ด้ายสีม่วงที่ตัดกับสีของเปลือกสับประรด ทำให้สีของด้ายแสดงความงามเข้ากันกับผลงานออกมาได้ดี นำพาความรู้สึกนึกถึงทุ่งหญ้าหรือทุ่งดอกไม้แห้งหรือพื้นที่

ใดพื้นที่หนึ่งตามแต่ประสบการณ์ของผู้ชมงานและจินตนาการ เมื่อเวลาผ่านไปเปลือกสัปปะรดที่เริ่มแห้งจะเปลี่ยนสีอ่อนลงไปตามกาลเวลา ทำให้ตัดกับสีของด้ายให้ชัดเจนมากขึ้น การแสดงความงามของผลงานจึงเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของเปลือกสัปปะรด นำพาให้นึกถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความงาม และชีวิต เช่น ความไม่เที่ยงของชีวิต หรือ ความงามในความไม่สมบูรณ์

ภาพที่ 48 ภาพวิดีโอผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

4.1.2 วิดีโอ

เป็นองค์ประกอบที่จัดทำขึ้นมา เพื่อทดแทนส่วนของช่วงแรกของผลงานประติมากรรม (ช่วงที่เปลือกสัปปะรดยังไม่แห้ง) และช่วยเสริมเนื้อหาการแสดงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของช่วงเวลา โดยเป็นวิดีโอรูปแบบไทม์แลปส์ (Time-Lapse) เป็นการถ่ายภาพในช่วงเวลาหนึ่งใช้เทคนิคเหมือนการถ่ายทำภาพยนตร์แบบเร่งความเร็ว สามารถย่อระยะเวลาจาก ปี เดือน วัน ชั่วโมง ให้เหลือเพียงนาที

ผลงานชิ้นที่สอง เป็นการนำเปลือกสัปปะรดที่ถูกเย็บแล้วและยังคงสภาพสด มาบันทึกเป็นวิดีโอโดยบันทึกตั้งแต่ขณะเปลือกสัปปะรดสด จนเปลือกเริ่มแห้งสนิท ใช้มุมมองแบบขยายเพื่อให้ผู้ชมได้พ่งพินิจในรายละเอียดของวัตถุ และเลือกใช้สื่อวิดีโอเป็นการอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมจากผลงานประติมากรรมในชิ้นแรก เพราะเนื่องจากผลงานชิ้นแรกใช้เวลาทำค่อนข้างนานทำให้กว่าผลงานเสร็จ

สมบูรณ์ เปลือกสัปปะรดที่ถูกเขี่ยจึงเริ่มมีสภาพแห้ง และสีซีด ดังนั้นการเลือกใช้สีอวดีโอจึงเป็นสื่อที่สามารถอธิบายเนื้อหาของผลงานให้ชัดเจนมากขึ้น

4.2 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

ภาพที่ 49 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 นำเสนอผลงานโดยการพัฒนาเนื้อหา ลักษณะ รูปแบบกายภาพมาจากผลงานชุดที่ 1 ใช้สื่อศิลปะออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ ประติมากรรมจำนวน 30 ชิ้น และ วิดีโอ 2 ชิ้น

4.2.1 ประติมากรรม

ผลงานประติมากรรมในศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 30 ชิ้น ถูกจัดวางอยู่บนแท่นสีขาวภายในห้องสีขาว ผลงานแต่ละชิ้นมีรูปแบบลักษณะแตกต่างกันโดยไม่ซ้ำกัน แต่ละชิ้นใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ผัก ผลไม้คนละชนิดมาประกอบสร้างงาน

การสร้างสรรคผลงานแต่ละชิ้นล้วนใช้เทคนิค และ วัสดุต่างกัน โดยแต่ละชิ้นจะบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะ (Character) ของตัวงานแต่ละชิ้น ไม่เฉพาะเจาะจงว่าชิ้นไหนนำมาจากอะไรหรือชิ้นนั้นคือสิ่งใด เพียงแต่ได้ให้ผู้ชมงานเป็นผู้ตัดสินใจว่าแต่ละชิ้นคือสิ่งใดนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ นิสัย

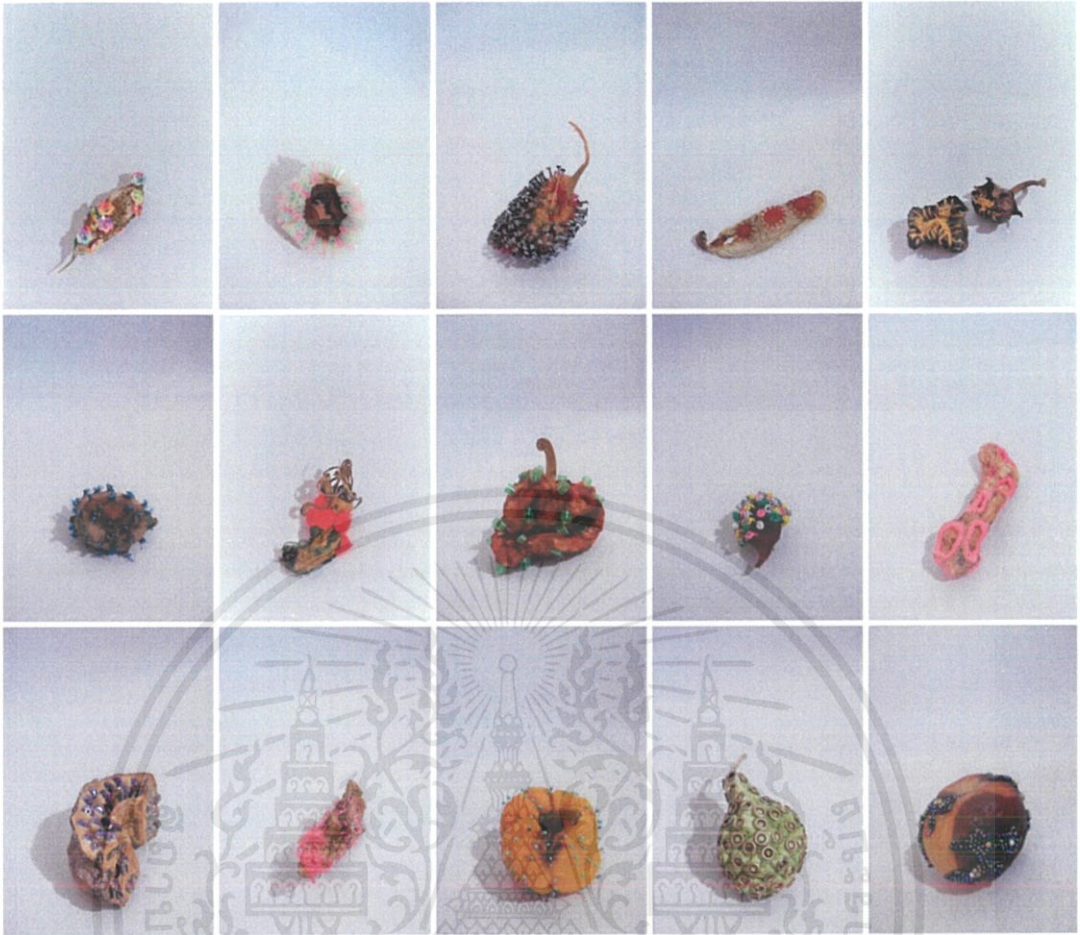
รสนิยม และจินตนาการของผู้ชม เช่น ผลงานบางชิ้นที่ถูกเย็บแล้วนำมาถักต่อด้วยด้าย ผู้ชมบางคนมองว่าผลงานให้ความรู้สึกน่ากลัวเหมือนกำลังถูกฆ่าตัด แต่บางคนกลับมองว่าผลงานดูมีความน่ารักอบอุ่น นำพาให้นึกถึงการถักผ้าของแม่

ภาพที่ 50 ตัวอย่างผลงาน 15 ชิ้น จากทั้งหมด 30 ชิ้น (1)

ซึ่งผลงานทั้งหมด 30 ชิ้น ยังคงใช้วัสดุที่นำมาจากธรรมชาติทั้งหมดเพื่อสื่อความหมายของช่วงเวลาของชีวิต เนื้อหาของทฤษฎีต่างๆ และวัตรธรรมชาติดังคงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เพียงแต่ปรับให้ผลงานมีขนาดเล็กแทนขนาดใหญ่จากผลงานเดิม โดยผลงานทุกชิ้นล้วนมีรูปร่างลักษณะและเอกลักษณ์ที่ต่างกัน แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของชีวิตแต่ละชนิด เหตุผลที่ผลงานมีขนาดเล็กลงนั้นเป็นการพัฒนามาจากผลงานในชุดที่ 1 โดยกำหนดให้ผลงานมีขนาดเล็กลง แต่เลือกใช้จำนวนในการสื่อความหมาย และ เพื่อเพิ่มความสนุก ความน่าสนใจให้กับผู้ชมผลงาน ซึ่งความหมายของจำนวน 30 ตรงกับจำนวนของเดือนหนึ่งเดือน ทั้งนี้เพื่อนำเสนอเนื้อหาด้านเวลาให้ชัดเจนมากขึ้นจากผลงานชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

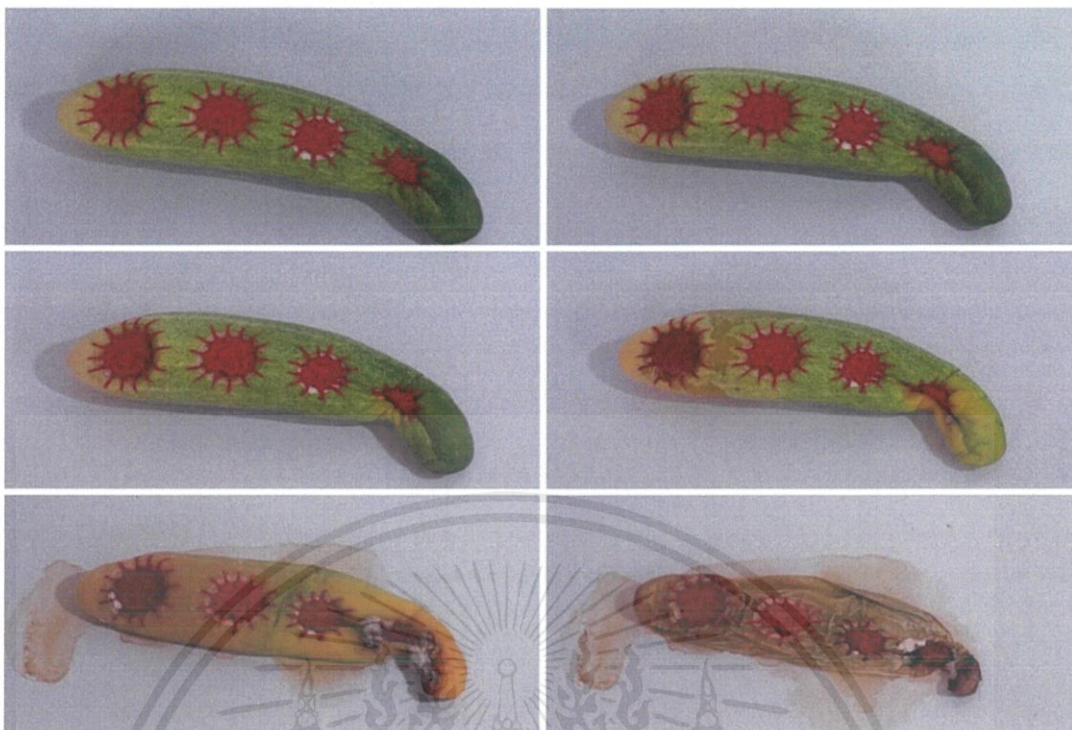
ภาพที่ 51 ตัวอย่างผลงาน 15 ชิ้น จากทั้งหมด 30 ชิ้น (2)

4.2.2 วิดีโอ

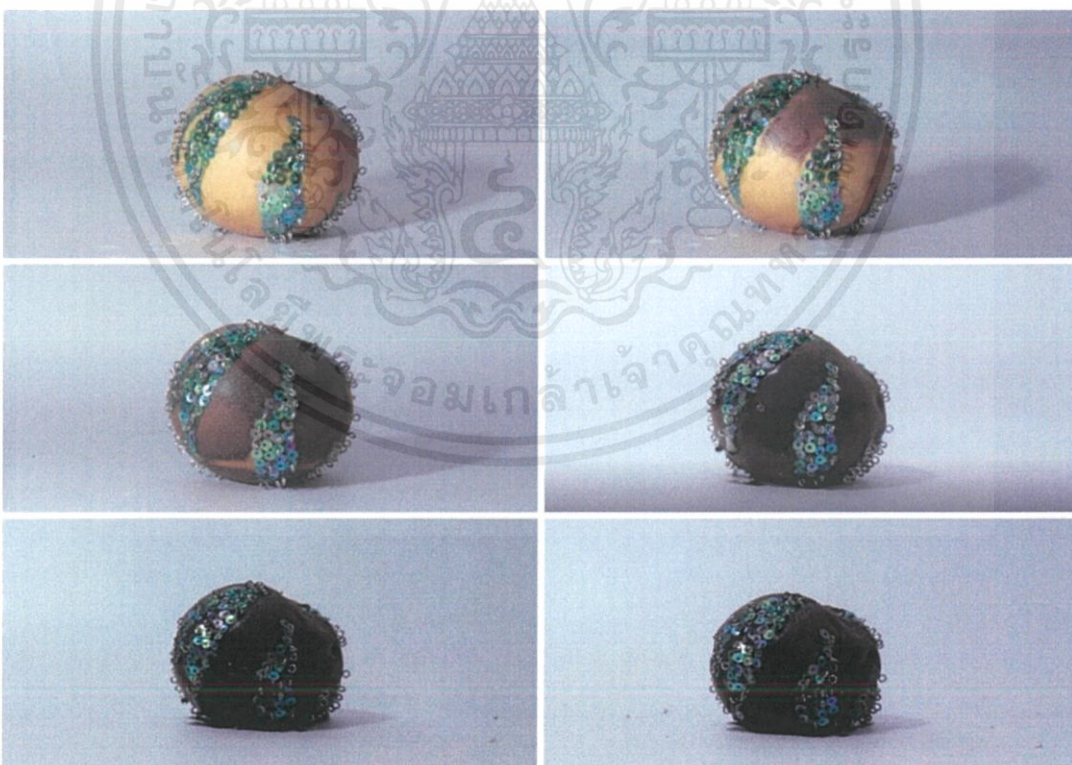
ผลงานวิดีโอทั้งสองชิ้นเป็นการนำผลงานที่ยังคงสภาพสดมาบันทึกวิดีโอ ชิ้นแรกคือเตงกวา ตกแต่งด้วยการถักด้ายสีแดง และ ชิ้นที่สองคือสาเลี๊ยกตกแต่งด้วยเลื่อมสีฟ้าอมเขียว เพื่ออธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมจากผลงานประติมากรรมทั้ง 30 ชิ้น ให้ชัดเจนมากขึ้น โดยวิดีโอเริ่มบันทึกตั้งแต่เตงกวา และ สาเลี๊ยก จนกระทั่งเริ่มเหี่ยวแห้ง

การสร้างผลงานโดยการเลือกใช้สื่อวิดีโอในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เนื้อหาของผลงานมีความชัดเจน ต่อประเด็นในเนื้อหาความงามทุกช่วงเวลาของวัตถุ และ ทฤษฎีหรือ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการนำเสนอมากขึ้น เช่นเดียวกับผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 เป็นองค์ประกอบที่จัดทำขึ้นเพื่อทดแทนส่วนของบางช่วงของผลงานประติมากรรม นำเสนอการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของผลงานที่เป็นไปตามช่วงเวลาต่าง ๆ โดยใช้เทคนิควิดีโอรูปแบบ Time-Lapse

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 53 ภาพวิดีโอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

จากการคิดค้นริเริ่มกระบวนการในการทำงานศิลปะ ผู้ศึกษาได้เริ่มต้นจากความสนใจต่อวัสดุที่มากจากธรรมชาติ ด้วยรูปทรง สี พื้นผิวของวัสดุมีความเป็นไปได้ในการนำมาทำงานศิลปะ ผลงานของผู้ศึกษาจึงค่อนข้างออกมาในรูปแบบผลงานเชิงทดลองในช่วงแรก และ สืบค้นข้อมูลของวัสดุธรรมชาติในด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา ทฤษฎีหรือข้อมูล จนไปถึงมายาคติของวัสดุสามารถแทนได้ถึงช่วงเวลาการมีชีวิต ตัวแทนของการดำรงอยู่ และ ความไม่แน่นอน สืบเนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ ผู้ศึกษาจึงได้แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจากวัสดุธรรมชาติ ร่วมกับวัสดุที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติ เช่น ด้าย ลูกบิด เลื่อม หมุด ฯลฯ ซึ่งเปรียบเสมือนสิ่งสวยงามเป็นของประดับตกแต่งของมนุษย์ เพื่อแสดงถึงความชอบ รสนิยมรวมทั้งเอกลักษณ์ของตนเอง

ผู้ศึกษามีความสนใจถึงความสำคัญของภาพลักษณ์ภายนอก การตกแต่งเพื่อความงดงาม ความสบายใจ และ ความชอบของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่กับมนุษย์เราได้ตลอด แม้ว่าวัตถุที่เดิมแต่งจะไม่สามารถสูญสลายได้ แต่มนุษย์กับไม่สามารถรักษาสภาพความหนุ่มสาวให้มีสภาพถาวร ต้องแก่ชราไปตามกาลเวลา ผู้ศึกษาจึงต้องนำเสนอ และ สร้างความเข้าใจในผลงานศิลปะนิพนธ์ด้วยรูปสัญลักษณ์ที่แสดงออกทางด้านความงามแก่ผู้ชมผลงาน ด้วยการใช้องค์ประกอบประติมากรรมแสดงความงามที่แตกต่างจากรูปลักษณ์เดิมของวัสดุ โดยการใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ผลไม้ ประกอบรวมกันกับวัสดุที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติ โดยใช้เทคนิคการเย็บ ปัก ถัก ร้อย ที่ละเอียดประณีต ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากอาชีพเทคนิคฝีมือที่ผู้หญิงถนัด หรือสามารถทำได้ดี แสดงถึงวิถีความเป็นเพศภาพผ่านเทคนิคสู่ผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากผลงานของผู้ศึกษาใช้วัสดุธรรมชาติที่ไม่มีความคงทน จึงทำให้พบปัญหาขั้นตอนระหว่างการทำงานในช่วงแรกค่อนข้างมาก ซึ่งปัญหาสามารถพบได้ตลอดระหว่างการทำงานแต่พบน้อยลง แม้ว่าในช่วงหลังพอเริ่มควบคุมได้ปัญหาก็กลับยังคงอยู่ และไม่สามารถแก้ไขได้ทัน ภายในช่วงแรกผู้ศึกษาพบปัญหามากจากการเลือกวัสดุ เนื่องจากวัสดุเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน เช่น สัปประรดในขณะที่ทำงานต้องเริ่มทำขณะที่สัปประรดยังต้องสดอยู่เท่านั้น ไม่สามารถทำขณะที่เริ่มเน่าหรือแห้งได้ เพราะในขณะที่เน่าเนื้อสัปประรดเริ่มและไม่สามารถยึดเกาะด้ายได้ ส่วนในขณะที่แห้งสามารถทำได้จริงแต่ค่อนข้างยากในขณะที่ทำ เนื่องจากสัปประรดมีความแข็งยากต่อการเย็บทำให้ในขณะที่ทำอันตราย เสี่ยงต่อการโดนเข็มทิ่มมือ ดังนั้นผลงานทุกชิ้นที่ทำจากวัสดุ

ธรรมชาติจึงต้องเริ่มทำตอนขณะที่วัสดุยังมีความสดเท่านั้น ความยากง่ายต่อการควบคุมผลงานจึงขึ้นอยู่กับชนิดของวัสดุ และในส่วนของวิดีโอชุดที่ 2 ทั้งสองชิ้นได้พบปัญหาที่ชัดเจนคือ ผลงานไม่มีความต่อเนื่อง แสงในงานไม่คงที่ซึ่งเป็นปัญหาจากการเปลี่ยนพื้นที่ในการถ่ายวิดีโอกระทันหัน เนื่องจากเกิดการแพร่ของโรคระบาด COVID -19 ส่งผลให้สถาบันต้องปิดเป็นเวลา 2 เดือน ตรงกับช่วงระยะเวลาทำศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาชั้นปี 4 ทุกคน ซึ่งผลงานวิดีโอทั้งสองชิ้นได้เริ่มถ่ายไว้ตั้งแต่สถาบันเปิดการสอบปกติ ดังนั้นเมื่อเกิดสถานการณ์โรคระบาดจึงทำให้ต้องย้ายผลงานกลับมาทำที่บ้าน จึงทำให้ช่วงเวลาในวิดีโอที่ขาดไปเห็นได้อย่างชัดเจน

สำหรับผู้ศึกษาผลงานชุดนี้ไม่ใช่ผลงานที่สมบูรณ์แบบ เนื่องจากพบปัญหาในการทำงานค่อนข้างมาก ด้วยระยะเวลาการทำงานที่น้อยจึงทำให้ผลงานชุดนี้ยังไม่ผ่านการแก้ปัญหาที่ตรงจุด เช่น วัสดุธรรมชาติสามารถขึ้นทำให้เกิดราขึ้น ในการจัดแสดงงานนั้นเจ้าของผลงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลงาน และอันตรายของผู้ชมงาน รวมไปถึงความบกพร่องของสื่อวิดีโอที่แสดงเนื้อหาประกอบผลงาน ด้วยระยะเวลาที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้ศึกษาสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น อีกทั้งคุณสมบัติของผลงานที่ไม่มีความคงทน ผู้ศึกษายังไม่สามารถหาวิธีเก็บรักษาผลงานได้อย่างถาวร หากต้องการทำให้ผลงานชุดนี้สมบูรณ์ผู้ศึกษาเชื่อว่าการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และระยะเวลาการทดลองในการทำงานผลงานศิลปนิพนธ์นี้มีมากขึ้น จึงจะสามารถทำให้ผลงานชุดนี้สมบูรณ์ได้

บรรณานุกรม

บ้านจอมยุทธ. 2000. การแต่งกายฝรั่งเศสสมัยกลาง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

https://www.baanjomuyut.com/library_2/history_of_costume/09_6.html

ชมเชี้ยวชาญ, ป. 2002. อาหารและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.nectec.or.th/schoolnet/library/create-web/10000/science/10000-6526.html>

นิพาดา เทวกุล. 1988. สุนทรียศาสตร์เชิงความคิดและเชิงพฤติกรรม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://sites.google.com/site/pmtech23011004/sunthriysastr-beuxng-tn>

ปอ เปรมสำราญ. 2018. วิถีแห่ง ‘วะบิ-ซะบิ’ ความงามที่มีรอยตำหนิและกาลเวลาเป็นกัลยาณมิตร.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themomentum.co/wabi-sabi/>

พรเฉลิมพงศ์, ผศ.ดร.พิมพ์เพ็ญ; ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. นิธิยา รัตนานพนนท์. No date. **Food**

Network Solution [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/2879/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9C%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%>

สุริยะ ฉายะเจริญ. 2015. **Installation ศิลปะประเภทอิสตอลเลชั่น (ศิลปะจัดวาง)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก : <http://jumpsuri.blogspot.com/2015/06/installation.html>

เอลิ อาร์ กรีน และ ลูคา เมารอร์. 2019. **THE TEACHING TRANSGENDER TOOLKIT**.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://ngthai.com/cultures/2540/gender-diversity-in-current/>

Angelica Jardini. 2019. **Lobster Telephone**. [Online]. Available :

<http://www.sart.com/artwork/lobster-telephone-salvador-dali>

Artworkless. 2016. **Surrealism**. [Online]. Available :

<http://www.pmacraftshow.org/artist/paper/2018/marina-terauds>

COLOSSAL. 2015. **Hillary Fayle**. [Online]. Available :

<https://www.thisiscolossal.com/2015/12/new-embroidered-leaves-by-hillary-fayle/?fbclid=IwAR3u8ToXmrp64FFtoW3HCKuH9oPpgRBLIgVTFXUkPZMaDDXuLF0aF7uSMbI>

Chaiyan2222. 2011. **ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism)**. [Online]. Available :

<https://chaiyan2222.wordpress.com/2011/09/21/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%87-surrealism/>

Chester Higgins Jr. 2019. **The Art of El Anatsui**. [Online]. Available :

<http://www.nytimes.com/slideshow/2013/02/10/art/design/20130210-anatsui.html>

E-Leaning Hirto. 2020. **หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ยุคสมัยและวิธีการทางประวัติศาสตร์**. [Online].

Available : <https://sites.google.com/site/suxkarsxnkhmitsastrp1/hnwy-thi-1/hawkhx-thi-1-1>

Ghanaian. 1944. **El Anatsui**. Available : <http://www.artsy.net/artist/el-anatsui>

HALEY CHOUINARD. 2018. **Salvador Dalí's Iconic Lobster Phone Finally Finds a Home**.

[Online]. Available : <https://www.galeriemagazine.com/dali-lobster-phone-uk/>

Paliyut. 2010. **Gender**. [Online]. Available : <http://kau2b.blogspot.com/2010/11/gender.html>

Katherine Keener. 2018. **Lobster telephone by Salvador Dalí to remain in the UK**. [Online].

Available : <https://www.art-critique.com/en/2018/12/lobster-telephone-by-salvador-dali-to-remain-in-the-uk/>

Philosophy, S. E. 2011. **Newton's Views on Space, Time, and Motion** [Online]. Available :

<https://plato.stanford.edu/entries/newton-stm/#2.2>

Pixiv.net. 2019. **Wabi-Sabi ความงามในความไม่สมบูรณ์แบบ**. [Online]. Available :

<https://www.nicetofit.com/wabi-sabi/>

Tate. 2020. **Who is El Anatsui**. [Online]. Available : <https://www.tate.org.uk/art/artists/el-anatsui-17306/who-is-el-anatsui>

Unknown. 2013. **Installation Art ศิลปะจัดวาง**. [Online]. Available :

<http://1155108050411.blogspot.com/2013/12/installation-art.html>

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

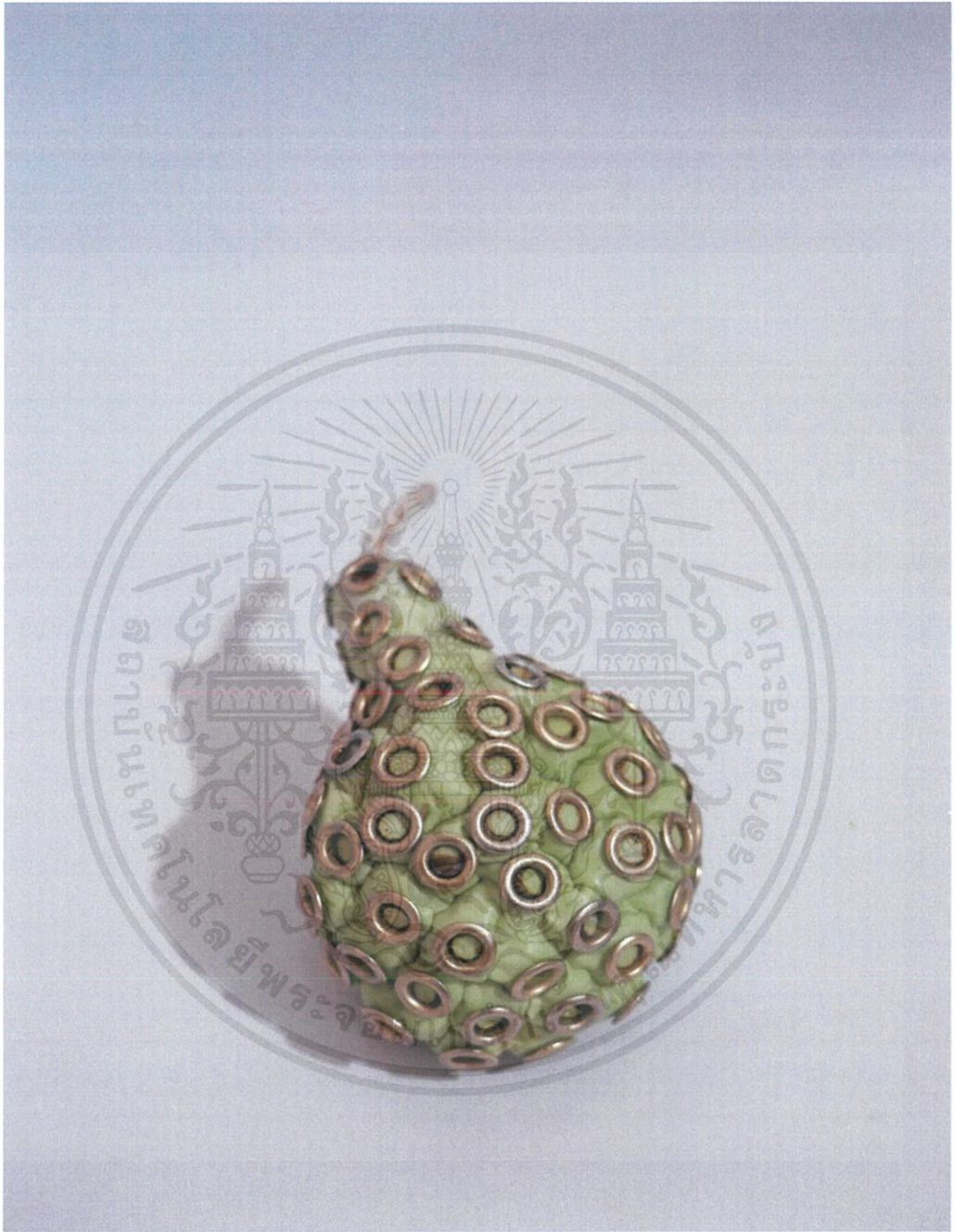
ภาพที่ 54 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

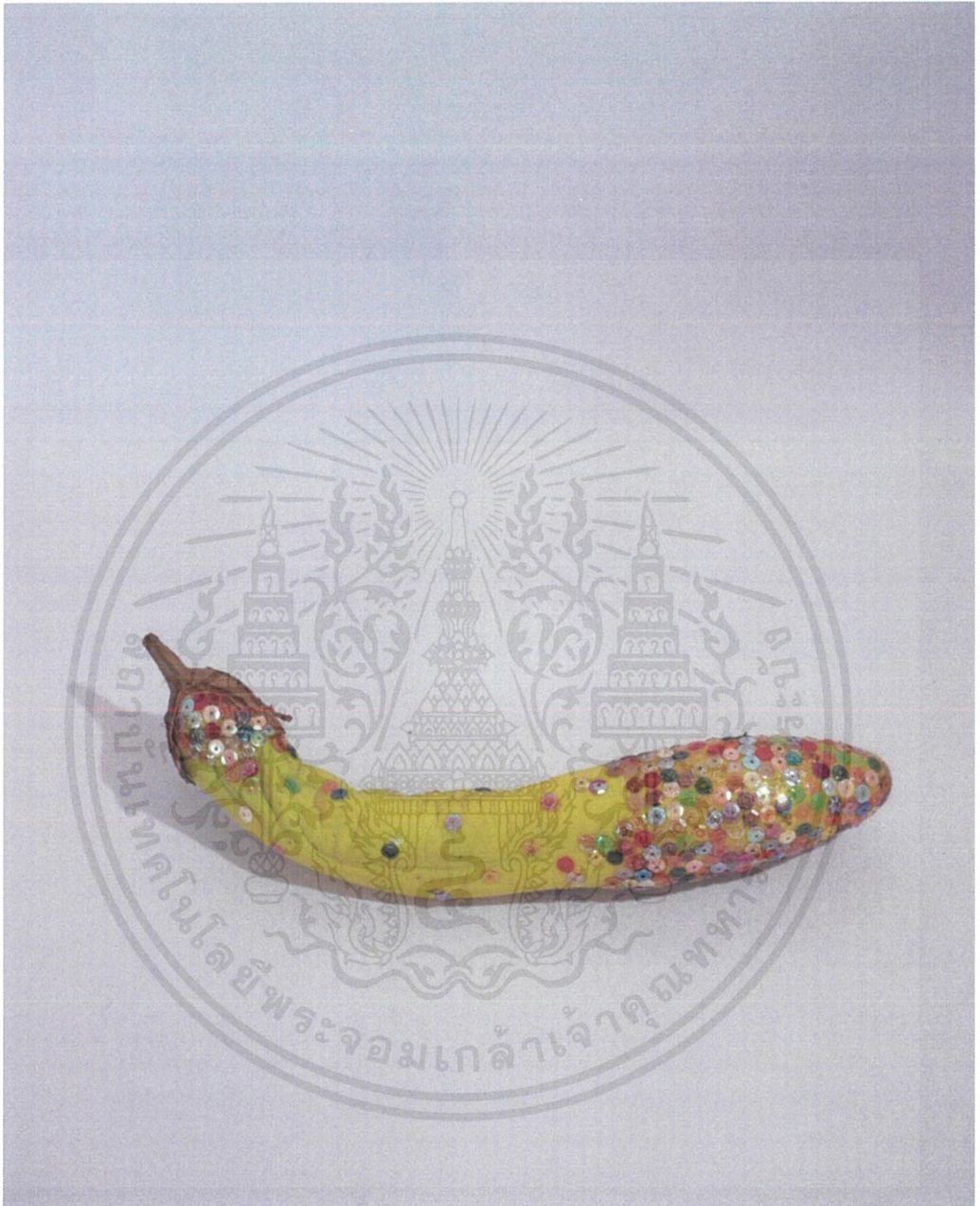
ภาพที่ 56 ภาพผลงานน้ำเต้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ภาพผลงานหัวไชเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ภาพผลงานมะเขือยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

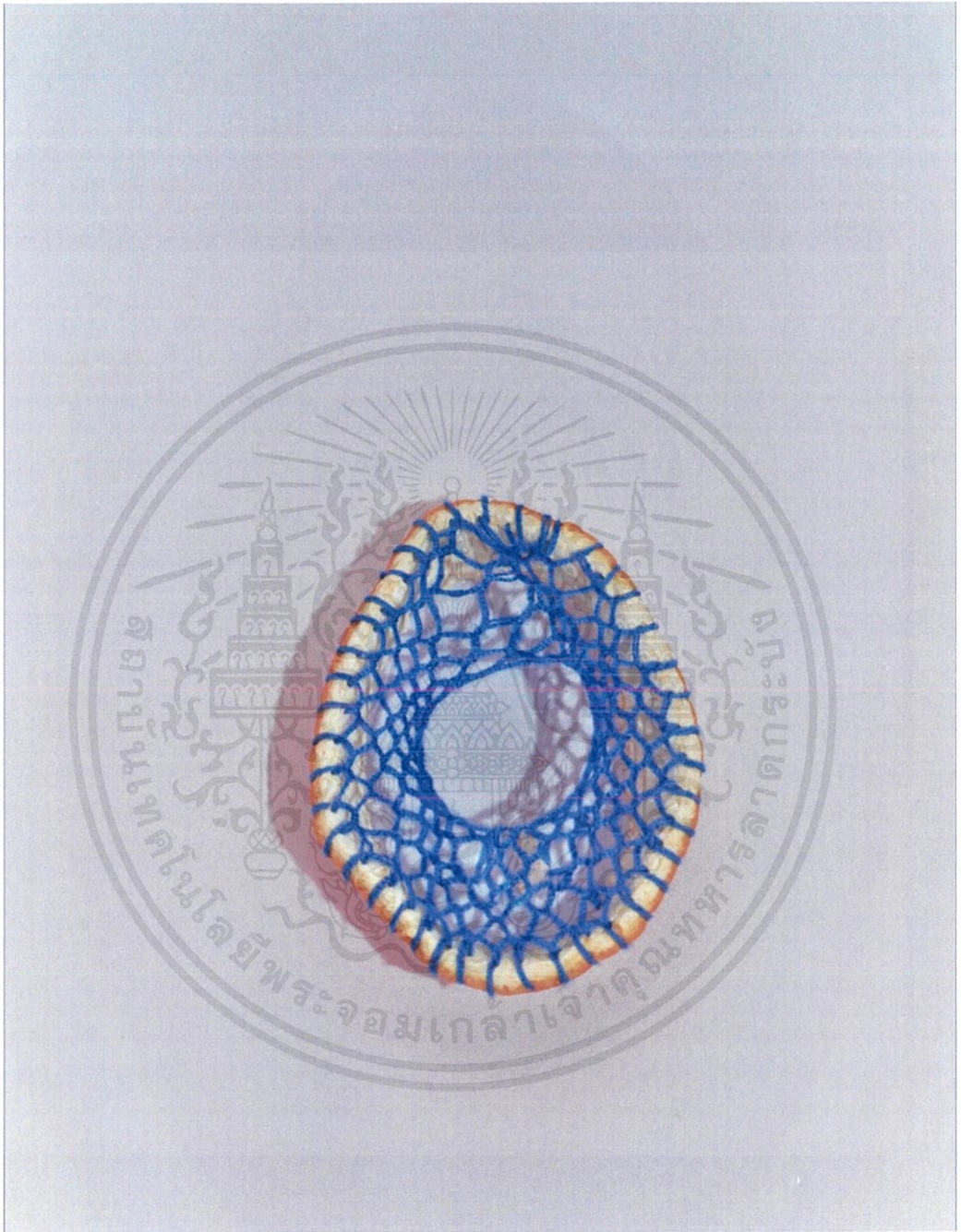
ภาพที่ 59 ภาพผลงานบวบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 ภาพผลงานแตงกวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 ภาพผลงานเปลือกส้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62 ภาพผลงานปีทรุท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 ภาพผลงานแอปเปิ้ล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 64 ภาพผลงานข้าวโพดอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 65 ภาพผลงานแต่งโม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว จริพร สารการ
วัน เดือน ปีเกิด	20 เมษายน พ.ศ. 2540
ที่อยู่	63/2111 ซอย 74 หมู่บ้านเคหะธานี 4 ถนนราษฎร์พัฒนา แขวงราษฎร์พัฒนา เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์	0811438832
E-mail	numpetchCharephorn@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551	โรงเรียน โกวิทธารง
พ.ศ. 2557	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
พ.ศ. 2562	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

พ.ศ. 2560	แสดงผลงานศิลปะกลุ่มในนิทรรศการ Motivation curated by Raw-MAD studio ที่ People's Gallery BACC
พ.ศ. 2561	แสดงนิทรรศการกลุ่มในนิทรรศการ Awakening Bangkok 2018 โดยกลุ่ม M.O.D ที่ เจริญกรุง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2561	แสดงนิทรรศการกลุ่มในนิทรรศการ Chiang Mai Design Week 2018 ที่ อนุสาวรีย์สามกษัตริย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความงาม ช่วงเวลา และ การเปลี่ยนแปลง
Beauty and Moment of Transformation

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562-2563